

ஏசாங்கதீர்

கிலட்சியம் கில்லாமல் கிலக்கியம் கில்லை

ஒ
ல
வ
ற
த

குரி

08.01.1889 – 02.11.1978

50/-

C.P.T. **CAUSEWAY**
PAINTS LANKA PVT LTD.

DEEBER
CARREFRESHES
OVERLAID COATINGS
SUNNY
KENLUX
LUXURY
EMULSION PAINT

NEW ROYAL HARDWARE

MAIN STREET, MAVADICHENNAI, VALAICHENNAI.
Tel : 0777223284, 077-5922326, 065-2257630

Dealers in : Quality paint, iron bar, Ceramics, Bathroom fittings, Cement, P.V.C. fittings, Electrical Goods, Power Tools, General Hardware Merchants.

NHS NASEELA
HARDWARE & ELECTRICALS

Dealers and Distributors in all Kind of
Hardware & Electrical Items
Moulana Complex,
Main Street, Kattankudy - 02.

Tel / Fax : **065-2246582**,
065-2245528,
065-2247085

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

"நிலையம் நிலைமை
நிலையம் நிலை"

செங்கத்தி

11

கார்த்திக 2008 (திவ ஆண்டு 2039)

துசிரியர் : செங்கத்திரான்

தொடர்பு முகவரி :

திருத்தோவாலந்துவீனன்
இல.19, மேல்மாட்டுத்தெரு,
மட்டக்களப்பு, இலங்கை.

Contact :

Mr.T.Gopalakrishnan
19,Upstair Road,
Batticaloa, Sri Lanka.

தொலைபேசி / Telephone

065 2223950
077 2602634

மின்னஞ்சல் / E-mail
senkathirgopal@gmail.com

ஆக்கஸ்டூநிறு
ஆக்ஸியோல் யொறுப்பு.

துசிரியர் உக்கம்

சாவாமி விபுலானந்த அடி
களாருக்குப் பின்னர் மட்டக்களப்
பின் தமிழ்ப்புலமையின் குறியீடா
கத் திகழ்ந்தவர் அமர். புலவர்மணி
ஏ.பெரியகும்ப்பிள்ளை அவர்களா
வார். இங்கே மட்டக்களப்பு எனக்
குறிப்பிடப்படுவது வடக்கே வெரு
கல் ஆற்றையும் தெற்கே குழக்கள்
ஆற்றையும் கிழக்கே வங்காள
விரிகுபாக் கடலையும் மேற்கே
ஊவா மலைக் குன்றுகளையும் எல்
லையாகக் கொண்ட நிலப்பரப்
பாகும்.

ஆழ்ந்த தமிழ்ப்புலமை
யும், ஆற்றல் மிகு கலித்திற்றும்
கொண்ட அவருக்குப் பல பட்டங்
கள் கிடைக்கப்பெற்ற போதிலும்
மட்டக்களப்புத் தமிழ்க்கலை மன்றம்
வழங்கிய ‘புலவர்மணி’ என்ற
பட்டத்தையே விரும்பி ஏற்றுக்
கொண்டார். அதுவே அவருடைய
பெயரோடு ஒட்டிக்கொண்டது.

02.11.2008 அவரது 30வது
சிரார்த்த தினமாகும். ஆன்மீகவாதி
யாகவும் விளங்கிய புலவர்மணி
அவர்கள் இன மொழி சாதி சமய
நிற பேதமற்ற சமுதாயமொன்றைக்
காண அவாவி நின்ற முற்
போக்காளர். அவர் தனது சயசரி
தையாக எழுதிய ‘உள்ளதும் நல்
லதும்’ கட்டுரைகள் இவ்வண்மையை
வெளிப்படுத்துவன. இப்பெரியா

ஈரச் சங்ககை செய்யும் நோக்கில் ‘சொங்கத்தீ’ இவ்விதமை (கார்த்திகை 2008 - பஞ்ச 11) புலவர்மணி நினைவுச் சிறப்பிதழாக வெளியிட்டு மகிழ்ச்சித்து.

இவ்விதமைத் தயாரிப்பதில் அனுசரணை வழங்கிய அமர்ர புலவர்மணி அவர்களின் புதல்வர்களான திருவாளர்கள் விழுயரெத்தினம், சத்தியலிங்கம் ஆகியோருக்கும் எழுத்தாளர் இரா.நாகவிங்கம் (அண்டுமணி) அவர்களுக்கும் ‘செங்கதிர்’ இன் மனமாற்றத் திருவாளர்கள்.

- செந்தின்ஜோடி -

“செங்கத்திர்” கட்டண விபரம் : (அனுசல் செலவு உட்பட)	இலங்கை	இந்தியா	வெளிநாடு
அரையாண்டுக்கட்டணம்	500/-	250/-	US \$ 10
ஓராண்டுக் கட்டணம்	1000/-	500/-	US \$ 20
ஆயுள் கட்டணம்	10,000/-	5000/-	US \$ 100
புரவலர் கட்டணம்	25,000/-	12,500/-	US \$ 250

ஆயுள் கட்டணம் செலுத்துவோருக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் “செங்கதிர்” வழங்கப்படும். புரவலர்களுக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் “செங்கதிர்” வழங்கப்படுவதுடன் “செங்கதிர்” எதிர்காலத்தில் வெளியிடவுள்ள எல்லா நால்களும் இலவசமாக வழங்கப்படும்.

விளம்பரக் கட்டணம்				
பின் அட்டை வெளிப்புறம்	முழு	5000	1500	US \$ 50
	அன்றை	3000	1000	US \$ 30
முன் அட்டை உட்புறம்	முழு	3000	1000	US \$ 30
	அன்றை	2000	750	US \$ 20
பின் அட்டை உட்புறம்	முழு	2000	750	US \$ 20
	அன்றை	1500	500	US \$ 15

ଅଣ୍ପଗିପ୍ତ

அன்பளிப்புச் செய்ய விரும்பும் நலன்விரும்பிகள் (உதவும் கரங்கள்) தாங்கள் விடுமிக்க தொழக்கையை அசிரியரிடம் வழங்கலாம்.

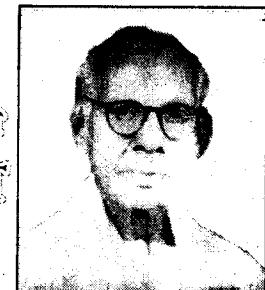
வகுகள் : முத்தள் வங்கி (நகாக்கிளை), மட்டக்களப்பு

தலைக்கு விலை : 113100138588996 (நடைமறைக்கணக்கு)

“காங்கரி வேலை அவ்வளவுக்கும் முடிக்களாப்பு.

காசோவைகள் / காசுக்கட்டளைகளை த.கோபாலகிருஷ்ணன் என்று பெயரிடுக. அல்லது பண்மாக ஆசிரியரிடம் நேரிலும் வழங்கலாம்.

புலவர்மணி பெரியதம்ரியாளின்கை வாழ்ந்தைக் குறிப்புகள்

பிறந்தது	: 08.01.1889, மண்டுர், மட்க்களப்பு
தந்தையார்	: சோமநாதர் வண்ணக்கர் ஏகாம்பரப்பிள்ளை
தாயார்	: வண்ணக்கர் சிதம்பரப்பிள்ளை அவர்களின் புதல்வி சின்னத்தங்கம் அம்மையார்
ஒரும்பக்கல்வி	: (ஜந்து வயதில்) - மண்டுர் உவெஸ்லி மிஸன் தமிழ்ப் பாடசாலை
ஒரும்ப ஆசிரியர்கள்	: திரு.வே.கணகரத்தினம், திரு.முதம்பாபிள்ளை
1909-1912	◆ பக்து வயதில் ஜந்தாம் வகுப்புச் சீத்தி : தமிழ்க்காலிய பாடசாலை (எஃ.டு.ஏ. இணைந்தது)- குருகுலவாசம்
கற்றவை	: குடாமணிக்கண்டு, திருச்செந்தூர்ப்புராணம், வில்லித் தூர் பாரதம், கந்தபூராணம்
ஆசிரியர்	: யாழ்ப்பாணம் புலோவியைச் சேர்ந்த சுந்திரசேகர உபாத்தி யாயர்
சக மாணவர்களில் ஒருவர் :	பண்டிதர் வி.சி.கந்தையா
1913-1916	★ பன்னிரண்டு வயதில் தாயாரின் மறைவு. : ஆங்கிலக்கல்வி (மூம் வகுப்புவரை) - கல்முனை உவெஸ்லியன் மின்ன் ஆங்கிலப் பாடசாலை (தற்போது வெஸ்லிக் கல்லூரி)
	ஆசிரியர்கள் : திரு.கே.எஸ்.குஞ்சித்தம்பி, திரு.ஆர்.என்.சேதுகாவலர், திரு.எஸ்.கே.பொன்னையா
1917 - 1920	: காவிய பாடசாலை -யாழ்ப்பாணம் வண்ணரார் பண்ணைண நாவலர் கைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை. ஆசிரியர்கள் : மட்டுவில் பண்டிதர் மகாலிங்கசிவம், சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப்புலவர்.

கற்றவை : திருக்குறள், மறைசை அந்தாதி, கல்வனை அந்தாதி, திருமூல்லை வாயில் அந்தாதி, நன்னூற் குத்திரங்கள், சமஸ்கிருத கலோகங்கள், பாரதம், கந்தபுராணம், இராமாயணம், நன்னால்விருத்தி, நம்பியகப் பொருள், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, யாழ்ப்பாந்கலக் காரிகை, தண்டியலங்காரம்

சக மாணவர்களில் ஒருவர்: பண்டிதமணி சிகண்பதிப்பிள்ளை

1922 : - யாழ்ப்பாணம் நுணைவில் அமிர்தாம்பிகை சைவ வித்தியாச வையில் ஆசிரியர் பதவி

- சாவகச்சேரி சங்கத்தானை இந்துக்கல்லூரியில் பண்டிதர் பதவி

- சாவகச்சேரி இந்து வாலிர் சங்கத்தில் இராமாயணம் படிப்பித்தல்

- கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவியியமை.

1923 - 1925 : பசுமலை (இந்தியா) வேதசாத்திரகலாசாலையில் பயிற்சி .

1925 : மதுரையில் சுவாமி விபுலானந்தர் சந்திப்பு, மீண்டும் சைவ சமயத்தைத் தழுவி இலங்கை திரும்புதல்.

1926 ஆவணி : திருமணப்பதிவு. மணைவி: நல்லம்மா

1926 - 1930 : திருகோணமலை இந்துக் கல்லூரியில் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதர்.

1930 - 1931 : - புனியந்தீவி (மட்டக்களப்பு) அர்சு. அகுஸ்தீனார் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் தமிழ்ப் பண்டிதர்.

- அர்சு.சிசிலியா மகளிர் ஆங்கிலக் கல்லூரியில் எஸ்.எஸ்.எலி வகுப்புக்குத் தமிழ் படிப்பித்தல்.

1931-1934 : புனிதவளனார் மடம், மட்டக்களப்பு.

1932-1934 : மட்டுநகரில் பாலபண்டித வருப்பு நடாத்தியமை.

1936 : அரசாங்க சபைத் தேர்தலில் மட்டக்களப்புத் தெற்குத் தொகுதி வேப்பாளர் எஸ்.ஷுகனகரத்தினம் அவர்களை ஆதரித்து தேர்தல் பிரசாரம்.

1936-1938 : மண்டுரில் உப தபால்நிலைய அதிபர்.

1938-1941 : அர்சு. அகுஸ்தீனார் ஆசிரியபயிற்சிக் கல்லூரியில் மீண்டும் தமிழ்ப் பண்டிதர்.

1943 : ‘பகவத்கிதை வெண்பா’ பாடத் தொடங்கியது.

1950 : ‘விபுலானந்தர் மீட்சீப்பத்து’ நூல் வெளியீடு (முதற்பதிப்பு)

1951 : யாழ்ப்பாணம் வண்ணை வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் ‘பகவத்கிதை வெண்பா’ அரங்கேற்றம்.

1951 : மட்டக்களப்புத் தமிழ்க் கலைமன்றத்தினால் ‘புலவர்மணி’ பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

1951 : தென்னகத் தமிழ் வளர்ச்சிக்கழகம்- யாழ்ப்பாணவிழா - உரை யாழ்ப்பாணம் வண்ணை வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்திலே நடைபெற்ற ஆசிரியராவிட பாஷாவிருத்திச் சங்க பட்டமளிப்பு விழாவிலே ‘பண்டிதமணி’ பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

1954 : இலங்கைக் கலைக்கழகத்தின் உபகுழுக்களுள் ஒன்றான நாட்டுப்பாடல், நாட்டுக்கூத்து குழுவின் உறுப்பினர்.

1958 : - அரசக்கரும மொழித் தினைக்களத்தின் ஆலோசனைச் சபையில் கலைச்சொல் குழு உறுப்பினர்.

- இலங்கை வானோலி கல்வி ஒலிபரப்பு ஆலோசனைச் சபை உறுப்பினர்.

1947-1959 : மட்க்களப்பு அரசினர் கல்லூரி (தற்போது இந்துக்கல்லூரி) ஆசிரியர்.

15.02.1959 : அரசுக்கொலையிலிருந்து (மட்க்களப்பு அரசினர் கல்லூரியிலிருந்து) ஒய்வு.

19.07.1960 : ‘விபுலானந்தர் மீட்சீப் பத்து’ இரண்டாம் பதிப்பு வெளியீடு, மட்டக்களப்பு.

1962 : மட்க்களப்பு தமிழ்க்கலைமன்றம் தங்கப்பதக்கம் குட்டிக் கெளரிப்பு.

1967 : ஸ்ரீலங்கா சாசித்திய மண்டல செந்தமிழ் இலக்கியக்குழுவில் உறுப்பினர்.

1970-1978 : இந்து சமய விவகார ஆலோசனைச் சபை உறுப்பினர்.

அமரராகவியது : 02.11.1978

★ முதல்முதல் இயற்றியது ‘மண்டுர்ப்பதீகம்’.

★ அகில உலக இந்து மாமன்றத்தின் உபதலைவராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்.

புலவர்மணி பற்றி சுவாமி விபுலானந்தர்

பண்டுரும் முகிற்குலங்கள் எமதிறைவர்
மருகர்த்திருப் பதியீ தென்ன
விண்டுரோ மழைபொழியும் சிறப்பதனால்
வளம்மலிந்து மிகுந்து தோன்றும்
மண்டுரி லுறைமுருகன் மலரடிக்கோர்
திருப்பதிகம் மரபிற் சொற்றான்
கண்டுரு மினியமொழிப் பெரியதம்பிப்
பிள்ளையெனும் கலைவல்லோனே.

புலவர்மணி பெரியதமிழ்பிள்ளை நினைவுத்தினக் கல்லூர்சல்

02.11.2007

மட்டுநகர் பெற்றிறுத்த மணியான புலவர்மணி

மண்டுரே எஹம் தமிழ் மணங்கமழும் பதியிலே
வண்ணக்கர் ஏகாம்பரம்
மயிலாணைய ஏழில்சின்னத் தங்கும் இவர் செய்திட்ட
மகிழமொறு தவப்பேற்றினால்
கண்டுரே மனியதமிழ்க் கவிமாரிபொழிந்திடக்
கவின் புதல்வ னாகமலர்ந்தான்
காரோறு முதாரின் மயில்வா கனப்புனிதன்
கவிபாடு வாழ்த்தியருள
பண்டுரே முகிற்குலம் பண்பாடு மழையுதவ
பழனங்கள் சூழுதியில்
பாராஞு வேலோடு மயிலேறி நின்றநாஞும்
பழமான முருகன்டியில்
தொண்டுரே நின்றநாகி மண்டுரீன் பதிகமுதைச்
சொல்லிமகிழ் பெரியதமிழி
தூயதமிழ் நறைவந்து பாய உளம் நிறைகின்ற
சொற்கொண்டல் புலவர் மணியே!

நீர் மகிளிர் பயில்கின்ற வாவியிடை யூர்ந்தோடு
நில்லாமல் யாழ்நாலினை
நிகிரில்லாத் தனிநுப்ப மதியினோடு ஆராய்ச்சி
நிகழ்த்தியிசைத் தமிழக்கீந்தவன்
பற்புகழு முத்தமிழ்ப் பணியிலொரு வித்தகன்
உச்சரிசு விபுலமுனிவன்
பங்கழுற றுடல்நோயின் பாற்பட் ஞூல்கையில்
பதறியத் துயரில்மீன
ஆற்வமோடு செயற்பட்டு அழகுத்தமிழ்ப் பதிகமிமான்(று)
அங்கினான் பெரியதமிழி
அதுமிட்சிப் பத்தாகும் குமில்நன்கே கூவிட
அடையிட்டழகுதமிழில்

கூர்மதிய குரவனது குறைத்திரப் பாடியே

குணமாக்கி மிருசிதந்தோன்

குன்றனைய நெஞ்சுரம் கொண்ட தமிழ் மாமனிதன்
குலவுதமிழ்ப் புலவர் மணியே:

துணைவியது பிணிதீர்க்க கொழும்பிலே வாழ்நாளில்
தொடர்ந்துபக வத்தீதையை
தூயதமிழ் வெண்பாவில் உருவாக்கிப் புகழேந்தி
தோற்றோடப் புகழ்படைத்தான்
இனையற்ற அறுவாயம் ‘உள்ளதும் நல்லதும்’
எடுத்தோதும் பறவுவல்தந்தான்
எனிதான் நடையிலே இகல்‘பாலைக் கலி’தந்து
இலக்கியச் சுவையடைத்தான்
குணக்குடி மஸ்தானின் பாடல்கள் உரையிலே
கூர்மதி கொண்டமைத்தான்
கொஞ்சதமிழ் நடையிலே நாமகள் இலம்பகம்
குறைவற்ற வாறுமைத்தான்
கணந்தோறும் தமிழ் - முஸ்லிம் ஒற்றுமை காக்கவே
காரியம் பல புரிந்தான்
கல்வியில் சமுகத்தில் கவிதையில் பணியாலே
கரைகண்ட புலவர்மணியே!

மட்டுநகர் பெற்றிறுத்த மணியான புலவர்மணி

கொட்டும் தமிழ்ப்பாவால் குவலயத்தை அழன்டமணி
கட்டழுப் பேச்சால் கவிர்ந்திமுத்த தங்குமணி
திட்டமிட்டே எந்தச் செயலையும் செய்தமணி
பட்டம்பல கிடைத்தும் பண்புதவ நாதமணி

கொட்டம் அடிப்பவருக்கும் குணக்குன்றாய் நின்றமணி
மட்ட உயர்வு இல்லை மனிதரிலே என்ற மணி
விட்டுப் பிரிந்தாலும் மேலிருந்து காக்குமணி
அட்டதிக்கும் சேவையினால் அலாய் விரிந்தமணி
நட்ட விதைகளினால் நாம் இன்று புக்கின்றோம்
பட்டமரம் இல்லை, பலவாய்த் தளிர்க்கின்றோம்
பெட்புயர்ந்த பெரியதமிழிப் பிள்ளைபுகழ் வாழியவே.

■ தமிழலைத்துமிலன்

புலவர்மனையின் தமிழ்த் தொண்டு

• நல்கையா கலாதேவி

மட்டக்களைப் புவரியமன் நண்வெப் பண்ணங்கும் 1995 இல் நடந்து நாளையீ
தங்க க்ட்ரைப் போட்டியில் முறையின் பெற்ற க்ட்ரை

கிழுக்கிலங்கைத் தமிழரினுர் வரிசையில் புலவர்மனி ஏ.பெருத்தமிழ்ப் பிள்ளை அவர்களுக்கு தனித்துவமானதோர் இடமுண்டு. மீண்பாடும் மட்டுமாநகர் தந்த தமிழரினுர்களுள் விபுலாநந்தருக்குப் பின் விதந்து போற்றப்படுவர் புலவர்மனி அவர்களேயாகும். இதனை புலவர்மனி, பண்டிதமனி, பன்னிமாழிச் சைவமாமனி, ஞானபானு, மதுரகவி, கவியரசு, வெண்பாவிற் புகழேந்தி போன்ற சிறப்புப் பெயர்கள் வெளிப்படுத்திகிறுக் கின்றன. இத்தகைய சிறப்புப் பெயர்கள் அவர் தமிழுலகிற்குச் செய்த தமிழ்த்தொண்டினையே புலப்படுத்தி நிற்கின்றன. இந்தவகையில் பல்வேறு பட்டங்களையும், குகற்மாலைகளையும் பெற்ற போதும் ‘புலவர்மனி’ என்ற பெயராலேயே கவரப்பட்டார்.

புலவர்மணி அவர்கள் ஈழத்தில் மண்ணும் கிராமத்தில் 1889இல் ஆண்டு பிறந்தார். இவருடைய தமிழ்ப்பனி சிறந்து காணப்பட்ட மைக்கு பிறந்த ஊரும், அவர் ஆறும்பத்தில் பெற்ற தமிழனர்வுமே காரணமாக அமைகின்றன. அவ்வாறு நோக்கும் போது புலவர்மணி அவர்கள் குருகுலமுறைப்படி தமிழூப் பயின்றமையும், சந்திரசேகர உபாத்தியாயர், சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவர், மட்டுவில் மகாலிங்கசீவும் ஆகியோரிடத் தில் கல்வி பயின்றமையுமே இவரது பணியை மேலும் ஊக்குவித்தது. அதுமட்டுமல்லாது விபுலாநந்தரது உறவும், கற்பிச்சதல் தொழிலிலும் இவரது சிற்றனை, பேச்சு, எழுத்து யாவற்றிலும் தமிழை வெளிப்படுக்கத் தூண்டுதலாக அமைந்திருந்தது.

புலவர்மணியின் தமிழ்ப் பணியினை அவரது சிந்தனை, பேசுக், நடை, நாலாக்கம், கவிதை, கட்டுரை, வெகுசனத் தொடர்பு என்பவற் றைக் கொண்டு அறியலாம். அதுமட்டுமன்ற சமகாலத்தில் வாழ்ந்த ஏனையோரைவி அவருக்கு தமிழில் திருந்த ஈடுபாட்டினைக் கொண்டும் அறியக்கூடியதாய்னரது. எனவே திதை திவர் வாழ்ந்த எழுபத் தொண்பது ஆண்டு காலப்பகுதியில் அவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட தமிழிலக் கியப் பணிகளாலும், சமய சமூகப் பணிகளாலும் நோக்கலாம்.

முதலில் திவரது லிலக்கியப் பணியில் கவிதை முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. கவிதை இயற்றுவதுடனேயே திவரது எழுத்துப் பணி ஒரும்பமாகின்றது. திவர் சிரிதும் பெரிதுமாக பல செய்யுள் நூல்களைச் செய்துள்ளார். நூல்களை விட அவ்வப்போது பல தனிப் பாடல்களையும், சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுள்களையும் இயற்றியுள்ளார். திவரின் கவிதை நூல்களாக பகவத்கதை வெண்பா, விபுலாநந்தர் மீட்சிப்பத்து, தல்லை மண்டுரப்பதிகம், கிகாக்கொட்டிச்சோலை தூங்தோன்றிஸ்வரர் பதிகம் என்பனவும், மாமாங்கப் பிள்ளையார் பதிகம், சீத்தாண்டத் திருப்பதிகம், சமய சமரச திருப்பதிகம், லிலங்கைப் புகையிரத பெறுவிபத்து, ஒழனப் பறந்தி சீத்திவிக்கிணேஸ்வரர் பதிகம், காளிகாமடு வீராயகர் உள்ள்சல் என்பனவும் அவ்வப்போது அச்சுவாகனம் ஏறியிருக்கான. திவற்றையியல்வாம் தொகுத்து புலவர்மணி நினைவுப் பணிமன்றம் “பிலவர்மணி கவிதைகள்” என்னும் தொகுப்பு நூலாக வெளியிட்டுள்ளது.

புலவர்மன் அவர்கள் தாம் வாழ்ந்த காலத்து மக்களுடன் ஒன்றாகக் கலந்து பழகியமையினால் மக்களின் பிரச்சினைகளை நேரில் கண்டறியும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இதனால் நாட்டையும், மொழியையும், மக்களையும் நேர்க்கது தமது துறிப்புவளிமையும் மேற்கொண்டுள்ளார்.

இலங்கை மணித்திருநாடு, சுறாடே நீ வாழி, நவீன இலங்கை, உயிரனைய மட்டுநன்னாடு, கன்னியாய்த்திரு, கதுந்தீவிதம், வாழி கல் லோயா குங்கை, யாழ்ப்பான் நன்னாடு, செந்தமிழ் வாழ் மாநாடு, போன்ற கவிதைகள் இதனைத் தெரிவாக உணர்த்தி நிறுவின்றன. இவற்றுடன் கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள வரலாற்றுப் புகழ்ச்சிக்க திருத்தலங்கள் மிகும் பதிகங்கள் பாடியுள்ளார்.

மேலும் இவரது கவிதைப்பணியில் சமூகவுணர்வு வெளிப்படுகின்றது. தும் காலச் சமுதாயத்திற்கு ஒவசியான பல கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். மனித குலத்தை நேசித்தவராகவும், சமூகத்திலே காணப்பட்ட சீன்னத்தனங்களை கண்டு சீறியழுந்தவராகவும் காணப்படுகின்றார். தீண்டாமை எனும் கொடுமை உச்சநிலையில் இருந்த போது வாழுந்தமையினால் எல்லோருடனும் சமயாகப் பழங் செய்யுள்களை கியற்றியுள்ளார். மேலும் தாந்தங் சமூகத்தினராள ஆழமுகம் என்பவரை தமது நண்பராக கொண்டிருந்தார். அவர்களுக்கு

“ ஒழுக்கத்துயர்குமொம் ஓங்கு புக்குண்டாம்
இலுக்கத்தீர் குமொம் என்றை - ஏறுப்பத்து
நாற்குவத்தையியல்லாம் நடையுந்தான் முகன்
”

என்று பாடிச் சாதிக் கொடுமேயினை வெகுவாய்ச் சாடியுள்ளார். மேலும் சமத்துவ சமரசமாக சாதி வேற்றுமையினைக் கண்டித்துள்ளார். சமூகத்தை சீர்த்திருத்த வேண்டும் என்ற காரணத்தினால் தமிழ், முஸ்லிம் ஒற்றுமையை முன்வைத்துள்ளார். இன்றைய காலகட்டத்திற்கு இவருடைய இப்பணி மிகவும் முக்கியமானதாகும். மேலும் தம் காலத்து சமுதாய வாழ்விற்கு அவசியமான பல கருத்துக்களையும், தம்கால சமூகநலவரிமைகளையும் குறிக்கொள்ளக்கூட கொன்டு கவிதை புனைந்துள்ளார். இதற்கமைய சர்வசமய சமரச பதிகத்தையும் பாடியுள்ளார்.

அடுத்து சமயசமத்துவ வாதியாக நின்று சமயப்பணியை வெளிப் படுத்தியுள்ளார். சிவன், பிள்ளையார், முருகன், காளி, இடியை, அல்லா, புத்தர் ஆகிய கடவுள்களைப் போற்றிய பாடல்கள் மூலம் அறியலாம். மேலும் தீவால் தியற்றப்பட்ட பதிகங்களையும், இஞ்சல்களையும் குறிப்பிடவாம். கோயில் நிர்வாகச் சீர்கேடுகளையும் எதிர்த்துள்ளார். சௌவத்திற்கு மட்டுமல்லாது கிறிஸ்தவத்திற்குச் செய்த பணிகளும் அளப்பியதாகும். “கறில்து திருவவதார கீதங்கள், கிறிஸ்தவமதத் துயிலுணர்ச்சி, குருபரத்தரிசனத் திருவேட்கை” என்பனவும் இதனைப் புலப்படுத்துகின்றன.

அடுத்து மானுடம் பாடும் பணியினையும் மேற்கொண்டுள்ளார். முதலில் எழுத்துறித்தவன் இறைவனாகும் என்ற சான்றோர் வாக்கிற்கு முதலில் எழுத்துறித்தவன் இறைவனாகும் என்ற சான்றோர் வாக்கிற்கு முதலில் எழுத்துறித்தவன் இறைவனாகும் என்ற சான்றோர். “19ஆம் நூற்றாண்டின் பழம் பெட்டி”யெனத் தம்மை அறிமுகம் செய்யும் புலவர்மனி அவர்கள் தமது மூசிரியர்களையும் அப் பழைமைப்பாணியிலே நினைவு கூருகின்றார். இதற்கமைவாக சந்திரசேகர உபாத்தியாய், விபுலாநந்த கூருகின்றார். இதற்கமைவாக சந்திரசேகர உபாத்தியாய், விபுலாநந்த அடிகள், குமார சுவாமிப் புலவர் மூக்கியோரை வணங்கியே பகவத்கீதை வெண்பாவைப் பாடியுள்ளார். குருவுடன் சேர்த்து சான்றோர்களையும் பாடியுள்ளார். மகாலிங்க சிவம், மூறுமுகநாவலர், சேர். பொன். ஜிராமநாதன், வைத்தியலிங்கம் துரைச்சாமி, மட்டக்களப்பு பூாலப்பிள்ளை பண்டிகர் மூக்கியோரின் பணிகளையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

புலவர்மணியின் கவிதைப்பணியில் யாப்பு மிகவும் முக்கியமானதாகின்றது. பொதுவாக வெண்பா, விருத்தம், அகவல், கட்டளைக் கலித் துறை முதலிய யாப்புக்களைக் கையாண்டுள்ளார். நாயக்கர்காலப் புலவர்களைப் போல் சீலேடைப் பொருள்பட கவிதைகள் புனைந்துள்ளனமே போற்றத் தக்கதாகும். வெண்பாக்களில் பாட்டுடைத் தலைவன், தலைவி, தெய்வம், சிறப்புக்குரிய ஊர் மல்லது இடம் முதலிய பல்வேறு பாடு பொருள்களையும் பாடியுள்ளார். மற்றும் இயற்கை வர்ணனை, நாடுநகர்ச்சிறப்பு, புராணச் செய்திகள், இறைவனின் உறைவிடங்கள், அறம் வலியுறுத்தப் படுதல் முதலிய செய்திகளையும் கொண்டுள்ளன. எனவே நாயக்க காலம் புலவர்களைப்போல் சந்தர்ப்பத்திற்கு தக்கவகையில் சிறப்பாகவும், நெயாண்டியாகவும் பாடல்களைப் பாடி பணிபுரிந்துள்ளார்.

புலவர்மணியின் முயற்சிகளுள் அடுத்து வீதந்து குறிப்பிடக்கூடியவை மொழிபெயர்ப்பு முயற்சியாகும். வடமொழிப் புலவர்மணியும், தமிழ்மொழி விலக்கன, விலக்கிய மூன்றுமையும், யாப்பு நுட்பமும் வெருடைய மொழி பெயர்ப்புகளினாடாகத் தெரிகின்றன. இவரது மொழிபெயர்ப்புச் செய்யுள் ‘பகவத்கீத வெண்பா’ மூலம். எனினும் வெண்பாவைக் கையாண்டு கவிதைப் பணி புரிவதில் மிகவும் திறவையுடையவராக புலவர்மணி விளங்குகின்றார். ‘வெண்பாவிற் பெரியதம்’ என்று கூறுமளவிற்கு இவரது வெண்பா யாப்பு அமைந்துள்ளது. எனினும்யான சொற்களைக் கையாண்டு எல்லோருக்கும் விளங்கக்கூடிய வகையில் புலவர்மணி அவர்கள் கவிதை புனைந்துள்ளார். இதனை வெண்பாவைக் கையாண்ட ஏனைய புலவர்களுடன் ஒப்பிடும் போது புலப்படுகின்றன. கவாமி பிரேமானந்தா அவர்கள்,

**கீதா சால்த்ரம் கூறும் அரிய கருத்துக்கை சொல்லாறும்
யோருட்செந்தும், யாப்பமைவும், இசைநாறும் யோருந்த
எரிய நடையர்ப் பிரேமான வெண்டா யாப்பிர்ம.....**

பின்வருமாறு வரை பணியை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

அங்குடன் கர்மணியாகம், பக்தியோகம், நூன்யோகம் என்னும் முன்று யோகங்களையும் சேர்த்து மொத்தம் 698 செய்யுள்களை ஆக்கியுள்ளார். பகவத்கீதை வெண்பாவில் கீதோபதேச உண்மைகளை விளக்குவதற்கு தேவார திருவாசகங்கள், நிருக்குறள், கந்தபூராணம், திருவிலையாடற் புராணம், வில்லிபாரதம், கம்பராமாயணம், தாயுமானவர் பாடல்கள் முதலிய

பல இலக்கிய நூல்களையும் கையாண்டு மேற்கொள்கள் காட்டி விளக்கிச் சென்றுள்ளார். நீதியும், அறக்கிளாள்கைகளும், மதவாதிகளால் வலியுறுத் தப்பட்டன. ஒழுக்கத்தையும், மதக்கிளாள்கைகளையும் எளிமையான பாடல்களால் எல்லோரிட்கும் பாப்ப எண்ணியதன் விளைவே வெண்பா வால் அமைந்த அறநூல் எனலாம். இதற்கு அமைவாகவே புலவர்மணி யின்கு பணி அமைந்துள்ளது. நூலமைப்பில் சீற்புப் பாயிரம், காப்பு, அவையடக்கம், கடவுள் வாழ்த்து, நூற்பயன் எல்லாம் கிகாண்டு அமைந்துள்ளன. எனவே மொழிபொய்ப்புப் பணியானது இக்காலம் வரை அறியக் கூடியதாக எல்லோருக்கும் உகந்து அமைந்துள்ளது.

கவிதையினை அடுத்து புலவர்மணியின் உரைநடை ஒக்கங்கள் பலராலும் போற்றப்படும் ஒன்றாகவே காணப்படுகின்றது. இவ்வுரை நடையமைப்பினையும், தன்மையினையும், போக்கினையும் அவர் அவ்வப்போது எழுதிய கட்டுரைகளிலிருந்தும், இலக்கிய உரைகளிலிருந்தும், ஆய்வுரைகளிலிருந்தும் அறியலாம். இந்த வரிசையில் புலவர்மணி அவர்கள் சீந்தாமணி வார இதழில் “உள்ளதும் நல்லதும்” என்ற தலைப்பில் கட்டுரைகளை எழுதி வெளியிட்டுள்ளை சீற்புக்குரியதாகும். அவற்றுடன் இவரது கட்டுரைகள் பண்டைத் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்கள், பெரியார்கள், மட்டக்களப்பு பிரதேசம் என்பன பற்றியனவாகக் காணப்படுகின்றன.

தமிழ்லே இலக்கிய கர்த்தாக்கள் தங்கள் வரலாற்றை தாங்க ளாகவே எழுதுவது மிகக் குறைவாகவே இருந்துள்ளது. எழுதியவர் களுள் உ.வே.சாமிநாதையர் குறிப்பிடத்தக்கவராக விளங்குகின்றார். இந்த வரிசையில் உள்ளதும் நல்லதும் என்ற தலைப்பில் ஜம்பது கட்டுரைகளை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இதனை புலவர்மணி நினைவுப் பணி மன்றம் நூலாக தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளது. இப்பணியின் மூலம் தற்கால மக்கள் புலவர்மணியின் வாழ்க்கை வரலாற்றை அறிந்து கொள்ள வும், நாட்டிலுள்ள பல்வேறு சாதி சமயங்களைச் சேர்ந்த மக்களோடு அவர் கொண்டிருந்த தொடர்பினைத் தெரிந்து கொள்ளவும் துணைசீய கின்றன. தன் வரலாறு கூறுமுகமாக எழுதப்பட்டாலும், சமூகத்திற்கு அவையிமான பல்வேறு விடயங்களைத் தொட்டுக் காட்டி தமது பணியை மேம்படுத்தியுள்ளார்.

புலவர்மணியின் பணிகளில் இலக்கியங்களுக்கு உரை எழுதியுள்ளமை சீற்புக்குரியதாகும். இவை பெரும்பாலும் கல்வித்தேவையின் பொருட்டும், சமயத்தேவையின் பொருட்டும் எழுதப்பட்டுள்ளது என்பது புலனாகின்றது. இவற்றினை நூலுருவாக வெளிவந்த இலக்கிய உரைகள், பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தவை எனப் பிரிக்கலாம். நூலுருவாக வெளி வந்தவற்றில் பதவுரை, பொழிப்புரை, மதிப்புரை, முகவுரை எனப் பல்வேறு உரைகள் எழுதியுள்ளார். நற்சீந்தனை - மதிப்புரை, திருக்கோணமலைப் பத்திரிகாளியம்மன் பதிகம் - முகவுரை, நறுமலர்மாலை - மதிப்புரை, விபுலாநந்தர் கவிமலர் - பதிப்புரை, சீர்பாதகுவுரவாறு - மதிப்புரை, முதலியனவற்றை உதாரணமாக சுட்டிக் காட்டலாம். இருந்தும் மதிப்புரையே கூடுதலாக எழுதியுள்ளமையை இவரது உரைகள் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன. பொதுவாக சொற்களைப் பொருள் இயைபட பிரித்து, கொண்டு கூட்டி, இலக்கண முடிபு கூறி உரை விளக்கம் செய்துள்ளார். உரையாசிரியர்களைப்போல் புலவர்மணியிடம் காணப்பட்ட சீற்பான பணியாகும் அடுத்து தினகரன் பத்திரிகையில் கலித்தொகையிலுள்ள முதல் பதினாறு செய்யுள்களுக்கும் “கற்றறிந்தோரேத்தும் கலித்தொகை” என்ற தலைப்பில் விருத்தியுரை எழுதியுள்ளார். இதனை “பாலைக்கல்” என்னும் நூலாக புலவர்மணி நினைவுப்பணி மன்றம் வெளியிட்டுள்ளது. பொருளுக்குத் தக்கதாக சொற்களைக் கையாண்டுகின்ற அதேசமயம் படிப்பவர் தகுதியினையும், நினைவினையும் மனதில் கொண்டு உரைப்பணி செய்துள்ளார் என்பது புலனாகின்றது.

புலவர்மணி அவர்கள் தமிழாசிரியாக இருந்தமையினால் குழந்தைகளுக்குரிய இலக்கியங்களையும் உருவாக்கியுள்ளார். அதிலும் நாடக வடிவினைக் கையாண்டமை அவரது பணியினை மேலும் வலிமையாக்குகின்றன. இது புலவர்மணி அவர்கள் எழுதிய “சீவகசீந்தாமணி பாலசரிதை நாடகம்” என்ற நூலின் மூலம் வெளிப்படுகின்றது, நாடக வடிவினை ஒக்கியமை இவரது தமிழ்ப்பணியை மேலும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

இலக்கிய உணர்வோடு தமது தமிழ்ப்பணியை நிறுத்தாது பத்திரிகை, வானோலி, மேடைப்பேச்சு போன்ற வெகுசனத் தொடர்பு சாதனங்கள் மூலமும் மேற்கொண்டுள்ளார். ‘கிழக்குத் தபால்’ என்னும் பத்திரிகையின் ஒசிரியாக சீலகாலம் பணிபுரிந்துள்ளார். மேலும் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், கிழக்கிலங்கை சமாதான விசாரணைக்குழு, யாழ்ப்பா

ணத்து ஒரிய திராவிட பாஷா அபிவிருத்திச் சங்கம் என்பனவற்றின் உறுப்பினராகவும், அகல் இலங்கை இந்துமாமன்றம், கிழக்கு மாகாண கூட்டுறவுச் சங்கப் பேரவை போன்றவற்றில் உதவித் தலைவராகவும் இருந்து தமிழ்ப்பணி புரிந்துள்ளார். மேலும் மட்டக்களப்பு தமிழ்க்கலை மன்றத்தின் தலைவராகவும் பணிபுரிந்துள்ளார். செயலாளராக இருந்த ம. சீவநேசராசா அவர்களும் இவருடன் சேர்ந்து பணிபுரிந்தனர். 1954இல் இவர்களால் நடத்தப்பட்ட தமிழ் விழா சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 1970களில் இந்துசமய விவகார மூலோசனைச் சபையின் உறுப்பினராகவும் நியமிக்கப்பட்டு, 1978வரை பணிபுரிந்துள்ளார். இக்கால கட்டத்தில் இந்துசமய செயற்றிட்டங்களைச் செயற்படுத்தியுள்ளார்.

பேச்சத்துறையில் இலங்கை, இந்தியா போன்ற இடங்களுக்கும் சென்று சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தியுள்ளார். இந்தியாவிலுள்ள எட்டைய புரம், தீண்டுக்கல், ஸ்ரோடு, கோயம்புத்தூர் முதலிய இடங்களுக்குச் சென்று சமய விரிவுரைகள் நிகழ்த்தியுள்ளார். இலங்கை வானினாலிலிலும் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தியுள்ளார். கிழக்கு மாகாண தேர்தல் பிரச்சாரங்களிலும் முன்னின்று உழைக்குவதும் தமிழ்த்துறையில் இதை முறையில் கொண்டு வருவது தமது பணியை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அதுமட்டுமல்லது நல்லதாரு மாணவ சமூகத்தினரையும் உருவாக்கியுள்ளார்.

புலவர்மணி பற்றி “உள்ளதும் நல்லதும்” என்ற நூலின் முன்னுரையில் எஸ்.டி. சீவநாயகம் குறிப்பிடுவது ஆழந்து நோக்கத்தக்கதூம், அறிய வேண்டியதுமாகும்.

“அவர் சந்த மேடைப்பேச்சார், சந்த கவுனுர்,
சந்த வரன க்ரந்தா, சந்த மொற்யெய்ர்யார்,
சந்த நல்லாசரியர், சந்த அரசரியல் ஆய்வாளர்.....”

என்று அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம் என்று குறிப்பிட்டுள்ளமை கிவரது தமிழ்த்தொண்டை மேலும் தெளிவாக்குகின்றன.

இத்தகைய சிறப்பான பணிகளோடு ஈழத்திலும், தமிழ் நாட்டிலும் 20ஆம் நூற்றாண்டு தமிழக்குப் பணி செய்தவர்களில் தனியிடம் பெறுகின்றார் என்பதில் ஜயமில்லை. இவர் மறைந்தாலும் இவரது தமிழ்ப்பணியினை “புலவர்மணி நினைவுப்பணி மன்றம்” முன்னிடுத்துச் சென்றுகொண்டிருக்கின்றமை நோக்கத்தக்கதாகும். ■

புலவர்மணி மேற்கொண்டிருக்கின்றவை நினைவுப் பணியின்றும் - சில ஏழைகள்

- அன்புமணி -

கிழக்கிலங்கையின் புகழ்பூக்க இலக்கியப் பெருமக்கள் இருவர். ஒருவர் சுவாமி விழுலானந்த அடிகளார்; மற்றவர் அவரின் வழிவந்த புலவர் மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள். புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள், தனது அறிவாற்றலாலும், கவித்தறணாலும், இலங்கையில் மட்டுமல்லாது தமிழகத்திலும் பிரசித்தி பெற்றார். இலக்கிய அரங்குகளிலும் தமிழ் மாநாடுகளிலும் கலந்து புகழ்பெற்றார்.

1. தோற்றம்:

அத்தகைய பெருமகன் 2.11.1978ல் அமரராணார் அவர் மறைந்து 16 நாட்களில், அதாவது 18.11.1978ல் அப்போதைய பாரானுமன்ற உறுப்பினர் செ. இராசதுரை தலைமையில் ஓர் இரங்கற்கூட்டம் நடைபெற்றது. இக்கூட்டத்தில், புலவர்மணியின் பணிகளைத் தொடரு முகமாக புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை நினைவுப்பணிமன்றம் உருவானது. பின்வருவோர் உத்தியோகத்தர்களாகத் தெரிவு செய்யப் பட்டனர்.

தலைவர் :	திரு. அ.கி.பத்மநாதன்
உபதலைவர்கள் :	டாக்டர். வி. பஞ்சாட்சரம் திரு. எஸ். கே. தெய்வநாயகம்
செயலாளர் :	திரு. ம. சீவநேசராசா
உபசெயலாளர் :	திரு. இரா. நாகலிங்கம் (அன்புமணி)
பொருளாளர் :	திரு. எல். நடராசா

கிவர்களுடன் ஒன்பதின்மர் கொண்ட நிர்வாக சபையும் தெரிவு செய்யப்பட்டது.

2. செயற்பாடுகள்:

இம்மன்றம் புலவர்மணியின் பின்வரும் நூல்களை வெளியிட்டது.

1. புலவர்மணி கவிதைகள்
2. உள்ளதும் நல்லதும் (சுயசரிதை)

3. பாலைக்கல் (கட்டுரைகள்)
4. புலவர்மணி நூற்றாண்டு விழா மலர்
5. விபுலானந்தர் மீட்சிப்பத்து

பின்வரும் செயற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

1. ஆண்டுதோறும் புலவர்மணி நினைவுத்தின விழா (நவம்பர் 2ம் தேதி)
2. நூற்றாண்டு விழா
3. கவிதை, கட்டுரைப்போட்டிகள்
4. புலவர்மணி வீதிப் பெயரிடல்
5. புலவர்மணி நினைவு முத்திரை வெளியீடு
6. இலக்கிய கலாநிதி பட்டம் (கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்)
7. ஆண்டுதோறும் தமிழக்கான நினைவுப்பரிசீல் (கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்)
8. புலவர்மணி சிலை (புலவர்மணி யூங்கா)
9. புலவர்மணிக் கோவை நூல் வெளியீடு (கலாநிதி க.தா.செல்லாசுகோபால்)
10. தமிழ் வீருதுபெற்றோரைக் கெளரவித்தல்
11. நூல் வெளியீட்டு விழாக்கள்
12. நூல் அறிமுகவிழாக்கள்

3. கடந்த கால நிர்வாக சுபைகள் :

இம்மன்றத்தின் பொதுக்கூட்டங்களில் காலத்துக்குக் காலம் தெரிவு செய்யப்பட்ட தலைவர், செயலாளர், பொருளாளர் விபரம் வருமாறு:

1. 18.11.1978 - தலைவர் : அ.இ.பத்மநாதன்
செயலாளர் : திரு.ம.சிவநேசராசா
பொருளாளர் : திரு.எல்.நடராசா
2. 02.10.1988 - தலைவர் : வித்துவான் F.X.C. நடராசா
செயலாளர் : ஆசிரிய சீரோமணி.த.செல்வநாயகம்
பொருளாளர் : திரு.கே.கார்த்திகேசு
3. 02.01.1992 - தலைவர் : திரு.இரா.நாகலீங்கம்
செயலாளர் : திரு.கே.கார்த்திகேசு
பொருளாளர் : திரு.காசுபதி நடராசா

4. 05.03.1995 - தலைவர் : திரு.கே.கார்த்திகேசு
செயலாளர் : திரு.சி.க.பொன்னம்பலம்
பொருளாளர் : திரு.இ.பாக்கியராஜா

5. 20.12.1997 - தலைவர் : திரு.சி.சண்முகம்
செயலாளர் : திரு.ரி.பொன்னம்பலம்
பொருளாளர் : திரு.கே.தங்கவேல்

6. 24.11.2007 - தலைவர் : திரு.த.கோபாலகிருஷ்ணன் (செங்கத்ரோன்)
செயலாளர் : திரு.கத்ர்பாரததூசன்
பொருளாளர் : திரு.எம்.கணகிரத்தினம்

4. ஆரம்பகாலம் யணிகள் :

இம்மன்றத்தின் முதலாவது செயலாளரான அமரர் ம.சிவநேசராசா, மன்ற வளர்ச்சிக்குப் பெரும் தொண்டாற்றியுள்ளார்.

இம்மன்றத்தின் முதல் தலைப்பு ஆணையிருக்கிறார்களில் அவர் பின்வரும் செயற்பாடுகளைச் சுட்டுக் காட்டியுள்ளார்.

★ ‘புலவர்மணி கவிதைகள்’, ‘உள்ளதும் நல்லதும்’ ஆகிய திருநால்கள் வெளியீடு.

★ புலவர்மணியின் முதலாவது நினைவுத்தின விழா 2.11.79. இதனை யொட்டி பின்வரும் கட்டுரைகள் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தன.

அ) புலவர்மணியின் எண்ணாங்கள் என்றென்றும் வாழும் (எஸ்.டி.சிவநாயகம் - ‘சிந்தாமணி’)

ஆ) புலமைக்கிளாரு புலவர்மணி
(வித்துவான் க.செபரத்தினம் - ‘வீரகேசரி’)

★ 07.03.1981ல் புலவர்மணி கவிதைகள் நூல் வெளியிடப்பட்டது. மட்டும் ஒருாய்ச்சி மன்றம் இதற்காக ரூ.3600/= அன்பளிப்புச் செய்தது.

★ 02.11.1981ல் புலவர்மணி நினைவு விழா மட்டும் வினாக்கள் மகளீர் கல்லூரியில் நடைபெற்றது, மன்றத் தலைவர் ஏ.கே.பத்மநாதன் தலைமை வகித்தார்.

★ புலவர்மணி அமராவதற்கு முன் தனது சுயசரிதையை ‘உள்ளதும் நல்லதும்’ என்ற தலைப்பில் சீந்தாமணி வார ஏட்டில் தொடர் கட்டுரையாக எழுதினார். 50 கட்டுரைகளுடன் இத்தொடர் நிறைவு பெற்றது. சீந்தாமணி ஒசிரியரின் அனுமதி பெற்று இம்மன்றம் அக்கட்டுரைகளைத் தொகுத்து நூலாக வெளியிட்டது. இவ்விவரி மீடு 20.05.1982ல் மட்டுமாநகர மண்டபத்தில் சீற்பாக நடைபெற்றது. அமைச்சர் செ.இராசதுரை, மாவட்ட மரசாங்க அந்திப் திரு.எம். அந்தோனிமுத்து முதலியோர் சீற்படி விருந்தினர்களாக கலந்து கொண்டனர். இவ்விழாவில் மன்றம் விடுத்த வேண்டுகோளை ஏற்று அமைச்சர் செ.இராசதுரை, சுவாமி விப்ளானந்தரின் ‘மதங்க சூளாமணி’ எனும் நூலை மறுபதிப்புச் செய்து வெளியிட்டார்.

5. நூல் அறிமுக விழாக்கள் :

05.09.1982ல் ‘உள்ளதும் நல்லதும்’ நூல் அறிமுகம் திருகோணமலையில், திருகோணமலை மாவட்ட இந்து இளைஞர் பேரவையின் ஏற்பாட்டில் அன்று நடைபெற்ற தி.த.கனகசுந்தரம் நினைவு விழாவில் இடம் பெற்றது.

பின்னர் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் இந்நூலின் அறிமுக விழா நடைபெற்றது. இவ்விழாவில் அமைச்சர் செ.இராசதுரை, பேராசிரியர் ஆ.சதாசிவம், தினகரன் ஒசிரியர் கி.சீவுகருநாதன் முதலியோர் சீற்படி விருந்தினராகக் கலந்து சீற்பித்தனர்.

1992ல் புலவர்மணியின் ‘பாலைக்கல்’ நூலும் கண்டாவில் வதியும் கலாந்தி க.தா.செல்வராசகோபால் எழுதிய ‘புலவர்மணிக்கோவை’ நூலும் வெளிவருந்தன. இவ்விரு நூல்களினதும் அறிமுக விழா 05.07.1992ல் கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத்தில் நடைபெற்றது. அமைச்சர் ஏ.ஆர்.மன்குர், அமைச்சர் பி.பி.தேவராஜ் ஒகியோர் பிரதம அதிதிகளாகக் கலந்து சீற்பித்தனர்.

02.11.1992ல் புலவர்மணியின் ஊரான குருக்கள்மடத்தில் அமைந்து ஸ்ள குருக்கள் மடம் கலைவாணி மகா வித்தியாலயத்தில், புலவர்மணி நினைவு விழாவும் ‘பாலைக்கல்’ நூல் அறிமுகமும் திடம்பெற்றன. சட்டத்தரணி கி.கந்தசாமி இதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். விழா முடிவில் புலவர்மணி குடும்பத்தினர் மதியபோசனம் வழங்கினர்.

6. இலக்கியவாதிகளைக் கொரவித்தல் :

1992ல், அரச விருதுகள் பெற்ற பின்வருவோரை கொரவிக்கும் நிகழ்வு புலவர்மணி நினைவுப் பணிமன்றத்தினால் நடாத்தப்பட்டது. இவ்விழா 24.04.1993 மட்டக்களப்பு சாள்ளல் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. கொரவிக்கப்பட்டோர் விபரம் வருமாறு

- (i) வித்துவான் F.X.C. நடராசா - ‘கலாகூரி’ விருது
- (ii) இரா.நாகலிங்கம் (அன்புமணி) - ‘தமிழ்மணி’ விருது
- (iii) கவிஞர் செ.குணரத்தினம் - ‘தமிழ்மணி’ விருது
- (iv) திரு.ரீ.பாக்கியநாயகம் - ‘தமிழ்மணி’ விருது
- (v) திரு.எஸ்.டி.சீவுநாயகம் - ‘இலக்கியச் செம்மல்’ விருது
- (vi) திரு.வெ.விநாயகமுர்த்தி - ‘கலாகூரி’ விருது (1993ல்)

குறிப்பு: F.X.C. நடராசா, எஸ்.டி.சீவுநாயகம், ரீ.பாக்கியநாயகம் ஒகியோர் சமீகஷம் அளிக்கவில்லை.

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் நினைவுப் பிரசில் நிதியம் :

புலவர்மணியின் குடும்பத்தினர் வழக்கிய நிதியுடன் மன்றத்தின் நிதியும் சேர்த்து ரூ.10,000/- நினைவுப்பரிசில் நிதியாக கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்துக்கு வைப்பு செய்யப்பட்டது. இந் நிதியத்திலிருந்து ஆண்டு தோறும் தமிழில் சீந்த பெறுபேறுகளைப் பெறும் பட்டதாரி மாணவர்களுக்குப் பரிசில் வழங்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

யாழ்.பல்கலைக்கழகத்தின் நினைவுப் பிரசில் நிதியம் :

இவ்வாறே யாழ்.பல்கலைக்கழகத்தில் 1992ல் பின்வருவோருக்கு பரிசில் வழங்கப்பட்டது.

- (i) செல்வி கண்டத்திப்பள்ளி மாங்கையுர்கரசி - கோயில்வீதி, சுத்தாண்டி.
- (ii) செல்வி.சி.ஜூலியானா ஞானேஸ்வரி - பெரியகல்லாறு

7. நூற்றாண்டு விழா, நூற்றாண்டு மலர் வெளியீறு :

புலவர்மணியின் பிறந்ததின் நூற்றாண்டு விழாவும் 19வது நினைவுத்தினவிழாவும் 08.01.1998ல் மட்டுமைப்பந்தி R.K.M மகளர் வித்தியாலயத்தில், மன்றத் தலைவர் திரு.சி.சண்முகம் (அரச அந்திப்) தலைமையில் மிகச் சீற்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது.

பிரதம விருந்தனராக, அப்போதைய மாநகர முதல்வர் திரு. செழியன் ஜே. பேரின்பநாயகம் கலந்து கொண்டார். பேராசீரியர் சி. மெளன்குரு நினைவுப் பேருரை நிகழ்த்தினார். திரு. சி. சண்முகம் தலைவராக இருந்த காலத்தில் கிரண்டு முக்கிய நிகழ்வுகள் கிடம்பெற்றன. அவை:

நூற்றாண்டு விழாமலர் வெளியீடு :

இம்மலரை திரு. கிரா. நாகலீங்கம் (அன்புமணி) தொகுத்தளித் தார். பல அரிய கட்டுரைகள் இம்மலரில் கிடம்பெற்று அதை ஒரு உசாத்துணை நூலாக்கியது.

புலவர்மணி சீலை :

மன்றத்தின் நீண்டகாலக் கனவாக இருந்த சீலை நிறுவுதல் புலவர்மணியின் நூற்றாண்டு விழாக்காலத்தில் நிறைவேறியது. புலவர்மணியின் மாணாக்கரும், அவரிடம் அந்தியந்த பக்தி கொண்ட வருமான கலாநிதி. க. தா. செல்வராசகோபால் (கன்டா) இதற்கான முழுத்தொகையினையும் அன்பளிப்புச் செய்தார். நிற்கும் நிலையிலுள்ள இம் முழு உருவச்சீலையை சிற்பி டாக்டர். குந்தசாமி செய்து கொடுத்தார். இச்சீலை மட்டக்கள்படுக் கல்வீத் தினைக் களத்திற்கு முன்னுள்ள சிறிய பூங்காவில் நிறுவப்பட்டது. அன்று முதல் கிண்றுவரை, நவம்பர் 16 ம் திங்கி வரும் புலவர்மணி நினைவுதினம் இச்சீலை முன்பாகவே அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகிறது.

8. புலவர்மணி பற்றிய நூல்கள்:

புலவர்மணியைப் பற்றிய நூல்கள் அவ்வுப்போது வெளிவெந்துள்ளன. அவற்றுள் பின்வருபவை குறிப்பிடத்தக்கன.

புலவர்மணி பெரியதமிப்பிள்ளை ஓர் மூய்வு (2005)

எழுதியவர் திரு. சி. சிவநிர்த்தானந்தா, கல்விப்பணிப்பாளர். சித்தாண்டியைச் சேர்ந்த திரு. சீவலீங்கம் ஆசிரியரின் மகன் மூவார். இந்நால், நூலாசீரியரது M.A பட்டத்துக்கான மூய்வு நூலாகும். இந்நாலின் வெளியீட்டு விழா மட்டுமிக்க கலாசாலையில் மிகக் கோலாகலமாக நடைபெற்றது.

புலவர்மணி பெரியம்பிப் பிள்ளை வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்
எழுதியவர் கலாநிதி க. தா. செல்வராசகோபால் (கன்டா)

புலவர்மணிக்கோவை (செய்யுள் நூல்) :

எழுதியவர் கலாநிதி. க. தா. செல்வராசகோபால் (கன்டா) இந்நாலின் அறிமுகவிற்கு, கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத்தில் நடைபெற்றது. இது பற்றி ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இவைத்தவர் சீலை சிறிய நூல்களும் அவ்வுப்போது வெளிவெந்துள்ளன. அவற்றுள் பின்வரும் நூல் குறிப்பிடத்தக்கது.

கிழக்கின் பேரொளி புலவர்மணி (மாணவருக்கானது) :

எழுதியவர் புலவர்மணியின் சொந்த இளரான குருக்கள் மட்ததைச் சேர்ந்த கலீனுர் சதா. நவவரித்தினராஜா

பதிப்பகம் : ஜீவாத்பீபகம், தேற்றாத்தீவு (1980)

பதிப்பாசீரியர் : க. தா. செல்வராச கோபால், தேற்றாத்தீவு (கிளரே 1984ல் கன்டா சென்று புலவர்மணி பற்றிய கிற நூல்களை வெளியிட்டவர்)

புலவர்மணி பற்றிய முதலாவது வாழ்க்கை வரலாறு நூல் இது என்பதுவும், புலவர்மணி ஜீவிவந்தாராக இருக்கும் போகே இந்நால் வெளிவெந்தது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

9. புலவர்மணி குரும்பத்தினரின் யங்களிப்பு :

புலவர்மணி நினைவுப் பணிமன்றச் செயற்பாடுகளுக்கு அவரது குடும்பத்தினர் அளித்த அனுசரணையும், ஒத்துழைப்பும் மறக்க முடியாதது. அவரது முத்த புதல்வர் பெ. தருமலீங்கம், இளைய புதல்வர் பெ. விஜயரித்தினம் ஆகியோர் கொழும்பு தமிழ் சங்கத்தில் நடைபெற்ற வைவங்களை ஏற்பாடு செய்வதில் பெரும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளனர்.

திரு. பெ. விஜயரித்தினம், ‘தமிழ் தந்த புலவர்மணி’, ‘புலவர்மணி கலீதைகள்’ (2வது) ஆகிய நூல்களைத் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளார். புலவர்மணியின் கணக்குட்டி மகன் திரு. பெ. சத்தியலீங்கம், மட்டக்களப்பில் நினைவு தீணங்களை ஏற்பாடு செய்வதில் முன்னின்று பாடுபட்டுள்ளார். அவ்வாறே புலவர்மணியின் மருகர் திரு. சி. குமாரசாமி, மேற்படி நினைவு தீணங்களை நடாத்துவதில் ஒத்துழைப்பு வழங்கியுள்ளார்.

புலவர்மணியின் ஒவ்வொரு நினைவுகளை வைபவத்தின்போதும், அவரது குடும்பத்தினர் அத்தனைபேரும், மலர் மாலைகளுடன் வந்து, நிகழ்ச்சியைச் சிறப்பாக நடாத்த உதவியுள்ளனர். புலவர்மணியின் உறவினர் ஒருவர் லண்டனிலிருந்து ரூ. 50,000/- பணம் மன்றப்பணிக் ஞக்காக புலவர்மணியின் மருகரான திரு. சி. குமாரசாமிக்கு அனுப்பி யுள்ளார். இப்பணம் அவரிடமே உள்ளது.

10. புதிய செயற்குழு :

1998ம் ஆண்டின் பின் சீல வருடங்கள் செயற்பாடாமலிருந்த விழும்புறம் 24.11.2007ல் புனரமைக்கப்பட்டது.

புதிய செயற்குழு உறுப்பினர் விபரம் வருமாறு :

காப்பாளர்கள் :

1. இரா.நாகலிங்கம் (அன்புமணி)
2. கலாசூரி வெற்றிவேல் வீநாயகமுர்த்தி

தலைவர் :

திரு. த. கோபாலகிருஷ்ணன் (செங்கத்திரோன்)

செயலாளர் :

திரு. கத்ர்பாரதிதாசன்

பொருளாளர் :

திரு. மா. கனகரெத்தினம்

துணைத் தலைவர்கள் :

திரு. எஸ். எதிர்மன்னசீங்கம், திரு. வே. லட்சுமிகுந்தரம்

துணைச் செயலாளர் :

திரு. கி. மகேந்திரன்

செயற்குழு உறுப்பினர்கள் :

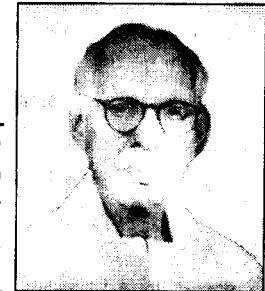
திரு. சி. குமாரசாமி, திரு. ஆலாலசுந்தரம், திருமதி. மண்டூர் அசோகா திரு. எஸ். அந்தோனிமுத்து (முத்தழுகு), சைவப்புலவர் எஸ். தில்லை நாதன், திரு. பெ. சத்தியலிங்கம், திருமதி. சாரதாதேவி சிவபாலன், திரு. க. வீநாயகமுர்த்தி, திரு. இரா. நித்தியானந்தன், திரு. க. கிருஷ்ண பிள்ளை (கிமிலைத்தழுமின்), திரு. த. இளங்கோவன், திரு. க. அநுப்பிரகாசம்

கணக்காய்வாளர்கள் :

திரு. PDA. ஜெயக்குமார், திரு. அ. ச. பாய்வா ■

முடிநூக்கு கும்ஹ மணி

-கவுரு முனாக்கானா-
மட்கவப்பு புலவர்மணை நன்றாக பண்ணங்கும் 1995
இல் நடந்த நாடாஷாவிய நிறந்த கவுதைப் போட்டியில்
முதற் ராசு பெற்ற கவுதை. இக்கவுதை கவுரு முனாக்கானாவன் ‘கவுதை நெருசம்’ (மண்மீகலைப்
ர்கரம் - 2008) பூர்வம் இடம்பொற்றுவது.

மட்டுநகர் தந்தமணி, மதியோர்க்குள்ளே
மாமேரு போன்றமணி, தமிழாந்தேனை
கொட்டுகின்ற மேகமணி, குழந்தையுள்ளம்
கொண்டதொரு அன்புமணி, உயர்வு தாழ்வை
வெட்டிவிட்ட வீரமணி, பழகுதற்கோ
மேலான பண்புமணி, இவையனைத்தும்
தொட்டுநின்ற புலவர்மணி, பெரிய தம்பிப்
பிள்ளையெனுந் திருநாமம் வாழ்க! வாழ்க!!

புவிபோற்றுங் காப்பியங்கள் சங்கநூல்கள்
புராணங்கள் திருமுறைகள் தோறுங்கண்ட
கவிதைகளில் ஊட்டுருவி உண்மைகண்டோன்
கற்ற இவன் முகம்பார்த்து தமிழ் தா வென்று
தவியாகத் தவித்துவரும் தமிழ் ஏழைக்கு
தாராள மாய்க்கொடுத்தோன் புகழைநாங்கள்
செவியிருந்தும் கேளாது விட்டோமானால்
செவிகளைநாம் பெற்றிருந்தும் செவிடராவோம்.

வெண்பாவில் புகழேந்தி என்ற நாமம்
விலக்கிவிட்டு அப்புகழை தனதாய்க்கொள்ள
ஒன்பாவாம் கீதைவெண்பா நமக்குத் தந்தார்
உலகுபுகழ் கவிஞரதை ஏற்றுக்கொண்டார்
என்னுவதும் சொல்செயலும் ஒன்றேயான
எங்களது புலவர்மணி கவிதை தன்னை
கண்ணிருந்தும் பார்த்துமனம் மகிழாவிட்டால்
கண்களை நாம் பெற்றிருந்தும் குருடராவோம்.

தாயினது உளங்கொண்டு தமிழ்ப்பாலூட்டி
தமிழறிஞர் பலரையிங்கே வளர்த்துவிட்ட
நாயகனாம் புலவர்மணி இன்று இல்லை
நாட்டிவைத்த விருட்சங்கள் பலவுமுண்டு
தாயவிபு வாநந்தன் அடிக்கீழ் நின்று
தொண்டுசெய்த பெரியதம்பி சேவைதன்னை
வாயிருந்தும் பேசாது விட்டோமானால்
வாயதைநாம் பெற்றிருந்தும் ஊமையாவோம்.

தையலரும் மீனினமும் கவிகள்பாடும்
தகுதிகொண்ட மட்டுநகர் மண்ணின் மீது
துய்யசிவ மணங்கமழும் மண்டுரதன்னில்
தோன்றியாழ் நகர்சென்றும் புலமைபெற்று
வையகத்தில் தாய்மண்ணை மதிக்கவைத்த
மன்னுபுகழ் பெரியதம்பி வடித்த நாலை
கையினிலே தொட்டெடுத்துப் படிக்காவிட்டால்
கையிருந்தும் சொத்திகளாய் வாழ்வோமன்றோ?

மிலைவிளக்காய் புகழ்பூத்து உயர்வுகொண்டோன்
மாணவர்க்குச் சுரபியைப்போல் அறிவுதந்தோன்
நிலையாகத் தொண்டு செய்தத் துறவுபூண்ட
நிகரற்ற நமதுவிபு லாநந்தருக்கு
கலையாமல் குயிலே! நீ பாடு என்று
கவிசெய்தோன் சிலையேனாங் கண்டு நாங்கள்
தலைசாய்த்து நாம் வணங்கிச் செல்லாவிட்டால்
தலையினை நாம் வைத்திருந்தும் பயனேயில்லை.

சொல்லினிமை கொண்டதொட ருரையின்மூலம்
உள்ளதுவும் நல்லதுவும் உரைத்தோன்று
இல்லையெனில் தமிழ்மரபுக் கவிகளேது
இறைபுகழ்சொற் பொழிவுமிலக் கணமுமேது
எல்லையில்லா இலக்கியத்தின் பொருளுமேது
எமதுமண்ணின் புகழேது இவைகள் தந்த
நல்லவனை இதயமதில் நினையாவிட்டால்
நாமிதயம் வைத்திருந்தும் பயனேதையா?

சேலாடும் பொய்கைகளும் திருஆடும்வயலும்
சிவநெறியும் திருநீறும் தினமாடும்பண்பும்
வேலாடும் முருகனது பதியாடும் மண்டுரில்
மிகுமேன்மைக் குடும்பத்தில் வளர்மதியாய்த்தோன்றி
நாலாடும் மன்றங்கள் அறிவுகங்கள் தோறும்
நெண்கலைகள் தந்தவனின் வீடுபதிநோக்கி
காலாடும் படிநடந்து கண்டு தொழாவிட்டால்
காலிருந்தும் முடவர்களாய் நாம்வாழ்வமன்றோ.

பிறந்தவர்கள் உலகினிலே பலநூறுகோடி
பிறந்தறிஞ ராகியவர் ஒரு சிலவேலடசம்
சிறந்தகவிப் புலவர்சில ஆயிரமேயுண்டு
சிற்றையிலே நின்றோரில் புலவர்மணின்று
நிறைந்தகுடம் போலமைதித் தமிழ்த்தொண்டு செய்த
நிகரற் பெரியதம்பிப் புலவரதுநாமம்
நிறையெனவே செவியினிக்க நா பேசாவிட்டால்
நாவிருந்தும் கொன்னையராய் நாம் வாழ்வமன்றோ.

நித்தியமும் வெள்ளாடை புளையுமொருமேனி
நிறையறிவு காட்டுகின்ற பரந்ததொருநெற்றி
பத்தியொடு திருமுறைகள் ஒதுகின்றநல்வாய்
பார்த்தவரைக் கவர்ந்திமுக்கும் பார்வையுள்ள கண்கள்
சத்தியஞ்சொல் கவிபுளையும் பேனையுள்ள ஓக்யும்
சாமிதலம் வலம்வருகும் தளராத காலும்
இத்தனையுங் கொண்டவனின் பூதவுடம்பில்லை
இனிமேலும் வாழ்ந்திடுவான் புகழுடம்பினோடு.

எழுந்தாளர்கள், கலைஞர்கள், ஊடகவியலாளர்களீடும்ருந்து ஆக்கங்கள் வருவேந்தப்பறுகின்றன. அனுப்ப வேண்டிய முகவர் :

முசிரியர், ‘செங்கதீர்’
இல.19, மேல்மாடி வீதி, மட்டக்களப்பு.

உள்ளதும் நல்லதும்

புலவர்மன் ஏபிரியகும்பிள்ளை அவர்கள் தனது வாழ்க்கையில் நகற்ற குறியிட்டத்தக்க சூல் நகழ்ச்சிகளைக் கீட்டிட தனது எண்பதாவது வயதிலே ‘உள்ளதும் நல்லதும்’ என்னும் தலைப்பிலே ‘சந்தாமணி’ ஓரா திதியில் வாராவாரம் தொடர்க்கிழவரைகளை எழுந்தார். அப்போது தனது - சந்தாமணி ம்ருதம் ஆச்சரியாக தஞ்சூ. எல்.ஈ.வந்தாயகம் அவர்கள் வெள்ளினார். இக்கிழவரைகளைச் சேர்த்து ‘உள்ளதும் நல்லதும்’ எனும் அதே பெயரிலே 1982இல் புலவர்மன் பெரியதும்பீப் பிள்ளை நண்ணவும் பண்ணின்றும் தனது இரண்டாவது வெள்ளிடாக வெள்ளிட்டது அந்தால்வந்து சூல் பகுதிகளைத் தொகுத்து இங்கு தருகிறோம்.

நன்றி : ‘உள்ளதும் நல்லதும்’

முன்னுரையிலிருந்து....

சுவாமி விபுலானந்தர் புலவர்மனீ பெரியதும்பீபிள்ளை அவர்களின் ஒரு நெருங்கிய நண்பாகவும், உறவினராகவும் விளங்கினார். அதேவேளை, சுவாமிகளைக் குருவாகவும் ஏற்றுக்கிளான்டு அவர்டிட் தமிழ் திலக்கியமும், ஆஸ்கில் திலக்கியமும் கற்றார் புலவர்மனீ பெரிதம்பீபிள்ளை அவர்கள்.

சுவாமி விபுலானந்தரின் மாணாக்கரின் மாணாக்கர் ஆகும் பெரும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. அதாவது, புலவர்மனீ பெரியதும்பீப் பிள்ளை அவர்கள் எனக்குக் குருவாக வந்து வாய்த்தார். இது நான் செய்த பாக்கியமாகும்.

என்னைப் போலவே அந்தப் பாக்கியம் பெற்ற இன்னொருவர் திரு. ம. சீவநேசராசா அவர்களாவார்.

நாங்கள் இருவரும் அப்போது மட்டக்களப்பில் சுத்தாநந்தர் கழகம் என்று ஒரு கழகத்தை அமைத்து அதன் இனைச் செயலாளர்களாகப் பணிபுரிந்து வந்தோம். அந்தக் கழகத்தின் ஆகரவுடன் ஒரு தமிழ் திலக்கிய வகுப்பை ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். அந்த வகுப்பின் நல்லாசீரியராக அமைந்தார் புலவர்மனீ பெரியதும்பீபிள்ளை அவர்கள்.

பத்து பன்னிரண்டு மாணவர்கள் புலவர்மனீ பெரியதும்பீபிள்ளை அவர்களிடம் பாடம் கேட்டோம். நன்னால், தொல்காப்பியம், யாப்பீலக் கணம், தீருக்குறள், கம்பராமாயணம், நளவெண்பா, பெரிய பூராணம் முதலிய நூல்களிலிருந்து பல பகுதிகளை ரசமாகப் பிழிந்து வடித்திடுக்கு எங்களுக்குப் பருகக் கொடுத்தார் புலவர் மனீ பெரியதும்பீப் பிள்ளை அவர்கள். அவர் போட்ட அத்திவாரம் பலமான அத்திவாரமாக அமைந்தது. அப்போதுதான் புலவர்மனீ பெரியதும்பீப் பிள்ளை அவர்கள் எப்பேர்ப்பட்ட ஒரு பேராசிரியர் என்பதை என்னால் மட்டுமல்ல நன்பர் திரு. ம. சீவநேசராசா அவர்களாலும் அறியவும் முடிந்தது, உணரவும் முடிந்தது.

எஸ்.டி.சீவநாயகம்
பிரதம ஆசிரியர்,
தினபதி - சிந்தாமணி.

பதிப்புரையிலிருந்து.....

புலவர்மனீ பெரியதும்பீபிள்ளை பேரினஞ்சூல் ஒருவர்; மாபிரும் கவிஞர்; சிறந்த ஆசிரியர்; சமரசவாதி; கேட்டார்ப் பினிக்கும் மேடைப்பேச்சாளர்; தன்னலமற்ற சமயப் பிரசாரகர்; தேசப்பற்று மிகுந்தவர்.

மறு வழியான கல்வியை நடமாடும் பல்கலைக்கழகம் போன்ற சன்னாகம் அ.குமாரசவாமிப் புலவரிடம் பயின்றவர். இரு பல்கலைக்கழகங்களின் முதற்றுமிழப் பேராசிரியராக இருந்த விபுலானந்த அடிகளார் தொடர்பால் அறிவையும், புலமையையும் வளர்த்துக் கொண்டவர்.

தாம் வாழ்ந்த எழுபத்தொன்பதாண்டுகளில் அறுபதாண்டுகள் பல்வேறு சமய, கலாசார, அரசியல் இயக்கங்களில் ஈடுபட்டுமைத்தவர்.

இத்தகைய முதுபெரும் அறிஞரின் பெருமைகளை நாம் பூரணமாக அறிய முடியாமலிருந்து வந்தது. இக்குறையைப் புலவர்மனீ அவர்களே ‘உள்ளதும் நல்லதும்’ கட்டுரைகளை சிந்தாமணி இதழில் எழுத முன்வந்ததன் மூலம் தீர்த்துவைத்தார்கள்.

38, வாவி வீதி எண் - 2,
மட்டக்களப்பு.
10.02.1982

ம. சீவநேசராசா
செயலாளர்,
புலவர்மனீ நினைவுப் பணிமன்றம்,
மட்டக்களப்பு.

- மண்டுருக்குத் தென்கிழக்கே எட்டுமேல் தூர்த்தில் கல்முனைப் பட்டினம் அமைந்துள்ளது. அது மட்டக்களப்பின் இரண்டாவது பட்டினமாகும். அங்கே உவெஸ்லியன் மிஷன் ஆங்கிலப் பாடசாலையான்று நடந்து கொண்டிருந்தது.

அது இப்போது வெஸ்லிக் கல்லூரியினப் பெரிய கல்வித் தாபனமாக விளங்குகிறது. அந்த நாளில் அதற்கு முகாமையாளாக இருந்தவர் கனம் பாக்கர் ஜயரவர்கள். வெள்ளைக்காரப் பாதிரிமாரை ஜயர் என்பது அக்கால வழக்கம்.

பாதிரிமாரும், உபதேசிமாரும் ஊருராய்ச்சென்று சமயத்தொண்டும், கல்விச்சௌலையும் செய்து கொண்டிருந்த காலம் அது. கனம் பார்க்கர் ஜயர் இதே நோக்குடன் எங்கள் வீட்டுக்கும் வருகை தந்தார். இதனால், எனது ஆங்கிலம் கற்கும் ஆசை இலேசாக நிறைவேறும் வாய்புக் கிடைத்தது.

- மட்டக்களப்பு மாநாடு என்றால் அது மீன்பாடும் தேன்நாடு. நான் பால கனாயும், வாலிபனாயும் இருந்தபோது கண்ட இந்நாடின் வளமையை ஒரு சிறிது கூறுகின்றேன். இது இயற்கை நவீந்தி.

“பால்பெருகும்; தேன்பெருகும்; பண்ணுடைய மன்னாவற்றை கோல்பெருகும் பழவயந்தையும் கூற்பெருகும்; புனியந்து கால்பெருகும்; கல்லர்க்கும் சொல்லாட்சி நகப்பெருகும்; நால்பெருகும் கிடையார்க்கு நுவறைங்கள் பெருகுமால்.”

இன்று காலம் மாறிவிட்டது. நிலமை வேறு. எனது இந்தப் பாட்டைப் படிப்பவர்கள், இது வெறும் புனைந்துரை என்றநான் சொல்ல வேண்டி யிருக்கும்.

சமூக வாழ்விலும், சமயவாழ்விலும், அரசியல் வாழ்விலும் ஓர் இணைப்பு வழியையின்பற்றி நடக்கும் நாடு இந்நாடு.

விபுலானந்த அடிகளார் தோன்றுவதற்குப் பல நூற்றாண்டு காலத்தின் முன்பே இந்த வாழ்க்கைமுறையில் இது பூரண வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது. விபுலானந்தரின் வருகையால் ஒரு புது உயிர்ப்பும், புது மலர்ச்சியும், புது மணமும் பிறந்ததென்றே சொல்லலாம்.

இந்த இணைப்பு முறையால் சிவபக்தியும், கிருஷ்ணபக்தியும், கண்ணகி வணக்கமும், திரெளபதி வழிபாடும் இந்நாட்டு மக்களிடையே சமாகப் பிரபலம்பெற்று விளங்குகின்றன.

கண்ணகி வழக்கத்தின் வாயிலாக வழக்குரை காதையும், திரெளபதி வழிபாட்டின் வாயிலாக வில்லிபுத்தூர் பாதுமும் இந்நாட்டிலே நிலை கொண்டுள்ளன. இங்குள்ள திரெளபதி கோயில்கள் மிகப்பல. இவற்றுள்ளே கல்முனையின் வடக்கெல்லையிலே பாண்டிருப்பு என்னும் பழம் பேருரில் உள்ள கோயில் மிகப் பிரசித்தி பெற்றது.

உண்மையிலேயே பஞ்சாண்டவர் திரெளத்தேவியுடன் இப்போது அங்கே உயிருடன் வாழ்கின்றங்கள் என்றநான் பாண்டிருப்புப்பைச் சொல்ல வேண்டும் அவ்வளவு பஞ்சாண்டவர், திரெளபதி பக்தியின் மயாக அது திகழ்கின்றது.

ஆண்டுதோறும் புரட்டாசி மாசத்திலே அங்கு திருவிழா நடைபெறும். தீபாயும் வைவாயும் மிகவும் அற்புதமானது. அக்கினி பகவான், திரெளபதி அம்மனின் பூரணகட்டுப்பாடுக்கு அடங்கிச் சாந்த சொருபியாய் அமைதி கூடுவதை அங்கே காணலாம்.

திரெளபதி அம்மன் கோயில்களில் எல்லாம் இந்த விழா நாட்களில் வில்லிபாரதம் படித்துப் பயன் சொல்லுவது வழக்கம். பாண்டிருப்பில் பாரத மென்றால் ஒரு தனி மதிப்பு. பாரதம் தெரியாத ஒருவரை மட்டக்களப்பில் தமிழ் படித்தவராக கொள்ளலாமட்டார்கள். மட்டக்களப்புக் கலாசாரம் பாரதமேதான்.

- கன்னக் கொண்டைதான் மட்டக்களப்பு நாகரிகம். எனக்கும் கன்னக் கொண்டை, என் போன்ற இளைஞர்கள் எல்லாருக்கும் கன்னக்கொண்டையே. இப்போது கொண்டையுமில்லை, குடுமியுமில்லை. எங்கும் விரி சிகைதான்.

- தந்தையாரும் சம்மதித்து, கல்முனைக்குப் போய் ஆங்கிலம் படிக்க ஆயத்த மாரும்படி அண்பாகக் கூறினார். தாயில்வைப் பிள்ளை; சலுகையும் கூட. தமிழ்க்கதவு அடைபட, முன்அடைப்பாடிருந்த ஆங்கிலக் கதவு

திருந்தது. எனது கவலையெல்லாம் பறந்தது. ஒரு புது மகிழ்ச்சி பிறந்தது. நகையும், அழுகையும் கலந்ததுதானே இந்த உடகம். எல்லா ஒழுங்கு களையும் செய்துகொண்டு கல்முனைக்குப் புறப்பட்டேன். தாசிவெம் கோஷ்டியில் நாங்கள் நாலைந்து பேர். கல்முனை எட்டுக்கட்டை. விதிய நாலுமணிக்கு எழுப்பவேண்டும். நடந்து தான் போகவேண்டும். ஆறும் கடக்கவேண்டும். துறைநீலாவணத்துறை முக்காற்கட்டை விசாலம். துழா (சவள்), துடுப்பு (தண்டு), ஊன்றுகம்பு இம்முன்றாலும் தோணியைச் செலுத்தவேண்டும். புதுப்புமக்கம். கைப்பட்டை தூக்க முடியாமல் நோகும். இந்தச் சிறப்புகளின் மத்தியிலே வேர்த்து விரு விருந்துக் காலை எட்டுமுணிக்கு கல்முனை போய்ச்சேருவோம். துறைச் சணக்கம் ஏற்பட்டால் ஒன்பதாயும் போகும். வெள்ளிக்கிழமை சாயந்தரம் இதே நடையில் ஊருக்குத் திரும்புவோம்.

ஒரு புதுச் சூழ்நிலை. இனி எனது தனி அனுபவத்தையே சொல்ல வேண்டிய நிலை. கனம் பாக்கர் ஜயர், கனம் பொக்குவுட் ஜயர், கனம் கிடபின்டு. தாமோதரம் பாதிரியார், திருந.சி.கி. டேவிட் என்னும் நல்லோரின் அறிமுகமும், ஆதாவும் எனக்குக் கிடைத்தன.

திரு.டேவிட் அவர்கள் எனது கலாசாலை அதிபர். கோப்பாயைச் சேர்ந்தவர். எனக்குப் பல வகையில் உதவிய உபகாரி. அப்போது அங்கே ஆசிரியராய் ருந்து எனது ஆங்கிலக் கல்விக்கு வித்திட்டவர் திரு.கீஸல்குஞ்சித்தமிய அவர்கள்.

விபுலானங்க அடிகளாருக்கு ஆரம்ப ஆங்கில ஆசிரியராயிருந்த அன்னார் எனக்கும் ஆசிரியராக வாய்த்தமை ஒரு பெரும் பேறாகும். இவ்விரு பெருங்குரவரையும் இங்கே நினைவுக்கருகின்றேன்.

— மட்களப்பு முழுவதிலும் ஒரு பேரியக்கம் நடந்து கொண்டிருந்தது. நமது பிள்ளைகள் இருக்கவேண்டிய இடத்தில் இருக்கவேண்டுமென்பதுதான் அந்த இயக்கத்தின் நோக்கம்.

கவாமி விவேகானந்தரின் அமெரிக்க சிஷ்டையகளுள் ஒருவரான சௌகாதி அவபாமியா அம்மையார் மட்களப்புக்கு விஜயம் செய்து கிராமங்கள் தோறும் இந்து சமயப் பிரசாரம் செய்தமையால் நாடெங்கிலும் ஒர்

எழுச்சி உண்டாயிற்று. இந்த எழுச்சியின் பயனாகவேதான் மேற்குறிப்பிடப் போய்க்கம் தோன்றியது. 1914ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 3இல் ஆண்டு வரையும் இவ்வியக்கம் நடைபெற்றது. சைவப் பிள்ளைகளெல்லாரும் சைவப் பள்ளிக்கூடத்திற் படிக்கவேண்டும் தேவையான பள்ளிக்கூடங்களை ஊரெங்கும் நாமே கட்டுவோம் என்று பெரியோரும், இளைஞர்களும் துள்ளியழுந்து நமது தோள்களால் மரம் தடிகளைச் சுமக்கிறார்கள். கட்டடங்கள் எழுப்புகின்றன. முந்தியே இவ்வியக்கத்தில் விடுமுறை காலங்களில் இடையிணையே கலந்து கொண்ட நன் இப்போது முழுநூத் தொண்ணாகிவிட்டேன்.

ஙங்கள் நோக்கம் நல்ல நோக்கம். இதுவரையும் நமது காரியங்களை நமக்காகப் பிறர் செய்தது போதும். இனி எது அலுவல்களை நாமே பார்ப்போம் என்பதுதான் எங்கள் குறிக்கோள். இதைப் பிழையாக விளங்கிக் கொண்ட சிலர் எங்கள் இயக்கம் கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிரானது, மின்னரி மாருக்கு துரோகம் பண்ணுவது என வீண்டியி தூற்றலாயினர்.

அரசாங்க உயர்மட்ட அதிகாரிகள் சிலரின் செல்வாக்கைக் கொண்டு எங்கள் இயக்கத்தை நசுக்கவும் முயன்றனர். இது பலிக்கவில்லை. எனினும் மின்னரிமாரைப் பற்றிய நல்லெண்ணைம் என் மனத்தில் இருந்து கொண்டே இருந்தது. இது 1921ஆம் ஆண்டில் ஒரு செய்யுளாகப் பரிணமித்துள்ளதை இங்கே குறிப்பிடவிரும்புகிறேன்.

**“உடல்யாருள் ஆவி முன்றையும் நமக்காய்
உதட்ட உள்நான் உன்னக்
கடல்பல கடந்து தேசத்தை வருத்துக்
கத்தந்து சுதந்தரம் வருத்துய்
படலரும் பெரிய பாகுள் பட்டுப்
பண்களெந் தம்மையர்ப் பண்கத்
நடருள மனத்து மஷவரை மார்ன்
செய்ந்நன்ற் காந்தல் நம்கடனே”**

இச் செய்யுள் ‘கிறிஸ்தவ சபைத் துயிலுணர்ச்சி’ என்னும் எனது நாலிலுள்ளது. இந்நால் நாற்புத்தைந்து விருத்தங்களால் ஆகியது. 1921ஆம் ஆண்டில் மதுரையில் அரங்கேறியது. நால் கைவசமில்லை.

இனி எங்கள் இயக்கத்துக்கு வருகின்றேன். இந்த இயக்கத்தினால் நாட்கும் சைவ மணம் கமற்றது ஒருபுறம் மட்களப்பும் யாற்பாண மும் இரண்டறக் கலந்தது ஒருபுறம். நமது பிள்ளைகள் இருக்க வேண்டிய இடத்திலிருக்க வேண்டும் என்று கோஷமேழுப்பிய எங்களை கைதூக்கியான்ட பல பெரியோர்களை இங்கே நினைவுக்கூருகின்றேன்.

இவர்களுக்குள்ளே, முதலியார் காவமார்க்கண்டன், குருநாதபிள்ளை கனகசபை, கந்த்யர் முத்தையா ஜேபி, வித்துவான் சுப்பாலப்பிள்ளை, பண்டிதர் சாமிதாச மயில்வாகனனார், வித்துவான் அசரவணமுத்தன், தேசிகமணி அருணாசலம், வித்துவான் பொவைத்தியினங்க தேசிகர், பொஆறுமுகசாமி என்போர் இந்நாட்டைத் தாயகமாகக் கொண்ட தலைப் புதல்வர்களாவர்.

அருளம்பலச் சுவாமியார், காணிப் பதிவுக் கந்தோர் அநியர், வட்டுக்கோணை கவியித்தியினக்கம் பி.ஏ இதே பதவி வகித்தவர், வண்ணார் பண்ணை தமிய பஞ்சாட்சரம், தெல்லிப்பளை பொஅம்பலவாணார், மல்லாகம் மாணிக்கம், இவர்கள் மூவரும் மட்களப்புக் கச்சேரி உயர் அநிகாரிகள்; சுளிபுரம் ஜக்கியச் செல்லப்பா, இவர் பொலீஸ் கந்தோர் பிரதம விகிதர், களுவாஞ்சிக்குடி பொன்னம்பலச் சக்கடத்தார் என்போர் யாற்பாணத்துப் பெருமக்களாவார். நினைவில் வராத இன்னும் சிலரை இங்கே குறிப்பிட முடியாமற் போன்றைக்கு வருந்துகின்றேன்.

சனி, ஞாயிறு, வேறு விடுமுறை நாட்கள் வந்துவிட்டால் எங்கள் வீடு பெரிய விழாக்கோலம் பூண்டுவிடும். இவர்களெல்லாரும் எங்கள் வீட்டில் வந்து கூடிவிடுவார்கள். நெல்மலைகள் உள்ள ஊர். விருந்து பசாரத்துக்குக் குறைவில்லை. நாயன்மார் காலம் வந்துவிட்டதோ?

நிகழ்ச்சி நிரலின்படி போகவேண்டிய ஊர்களுக்கு போய் மக்களை அஞ்ச வேண்டாம் என அபயமளித்துச் செல்வார்கள். இந்த இயக்கத்தின் பயணாகப் பல பெரியோர்களைச் சந்தித்து அவர்களுக்குச் சேவைசெய்யும் பழக்கமும் எங்கு வாய்த்தது. பெரியோரின் ஆசியும் கிடைத்தது.

■ ஆவணிமாதம் முடிய யாற்பாணம் பயணம். அதுவும் தனிப் பயணம். தந்தையார் முதலிய பெரியோரின் ஆசியும், சிறிய தந்தையார் வைத்தக் குட்டி ஆசிரியின் கடிதமும் துணையாகப் புறப்படுகின்றேன். அந்தக்காலம் மட்களப்பில் பஸ் வண்டியுபிஸ்லை, புகைவைண்டியுபிஸ்லை, மட்களப்பு முகத்துவாரத் துறைமுகத்திலிருந்து பாய்க்கப்பவில் அல்லது புகைக் கப்பவில் பயணம் பண்ணவேண்டும்.

மார்க்கண்டு முதலாளிக்குச் சொந்தமான சின்னப் பருவதம், பெரிய பருவதம் என்னும் பாய்க்கப்பல்களும், லேடி மக்கலம், லேடிவிளேக் என்னும் புகைக்கப்பல்களும் இலங்கையைச் சுற்றி ஓடிக்கொண்டிருந்தது ஞாயகம்.

ஒரு குறிப்பிட்ட நன்னாளில் முகத்துவாரத்திலிருந்து இரவு எட்டு மணிக்கு லேடிமக்கலம் மூலமாகப் புறப்பட்டேன். விடிய ஜூந்து மணிய ளவில் கப்பல் திருகோணமலையை அடைந்தது. திருகோணமலையில் கடல் கிழக்குப் புறம், துறைமுகம் மேற்குப் புறம். ‘ஆன்று அவிந்து அடங்கிய கொள்ளைக் கான்றோர்’ மனம்போல் அமைதி கொண்டிருந்தது இந்த இயற்கைத் துறைமுகம். இது எனது வாழ்க்கையில் ஒரு புது அனுபவம் கரையிலே என்னைக் காத்துக் கொண்டிருந்தார் திருக்கோயாலப் பிள்ளை ஆசிரியர். சிறிய தந்தையார் பத்தக்குட்டி ஆசிரியர் கொடுத்த தந்தித் தகவலால் இங்கப் புது அறிமுகம் கிடைத்தது. அன்று அன்னாளின் விருந்தாளியாய் இருந்து விட்டு இரவு எட்டு மணிக்குக் கப்பலேறினேன். விடிய ஜூந்து மணிக்குக் கப்பல் பருத்தித்துறை சேர்ந்தது. கரைக்கு வந்ததும் இரண்டு புதுமுகத்தினர் என்னை அடையாளம் கண்டு கொண்டு அனுகிவந்து தம்மை அறிமுகம் செய்து கொண்டார்கள்.

ஒருவர் பண்டிதர் மகாவிங்கசிவத்தின் தமியி நடராசா. மற்றவர் சிகண்பதிப் பிள்ளை. நடராசா பிற்காலத்தில் பிளஸ்லி பட்டதாரியாகிக் கலாசாலை அதிபராயிருந்து அண்மையிற் காலமாகிவிட்டார். சிகண்பதிப் பிள்ளை பிற்காலத்தில் பண்டிதமணியாய் இன்று பல்கலைக்கழகத்து இலக்கிய கலாநிதியாய் என்பது கண்டு இனிது வாழ்கின்றார். நாங்கள் மூவரும் காலைச்சாப்பாடு சாப்பிட்டு மோரும் பருகிக்கொண்டு மாட்டு வண்டியில் புறப்பட்டோம்.

சாவகச்சேரி பதின்மூன்று கட்டை. அங்கிருந்து மட்டுவில் மூன்று கட்டையென நினைக்கின்றேன். மட்டுவில் வடக்கைச் சேர்ந்ததும் அங்கே முதல் முதல் மகாலிங்கசிவத்தின் இனிய முகமலர்ச்சி எனக்கு நல்லிருந்தாயிற்று. தமிழ்முத்துப்பிள்ளையும் தரிசனம் தந்தார். இங்கே மட்டுவில் வடக்கைப் பற்றிச் சிறிது சொல்ல வேண்டும்.

உரையாசிரியர் மகவேற்பிள்ளையவர்கள் பிறந்த திருவுடைய கீரு இதுவாகும். அன்னார் நாவலர் ஜயாவின் நன்மாணக்கர்; சிதம்பரம் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலைத் தலைமைத் தமிழாசிரியர்; வித்துவான் நகப்பையா பிள்ளையின் நல்லாசிரியர்; சிறந்த கவிப்புலவர். அற்புத சக்திவாய்ந்த பன்றித் தலைச்சியம்மன் கோயில் இங்குள்ளது. இது கண்ணகி கோயில். மட்டக்களப்பில் அடைத் தமிழ்க் கதவை யாப்பாணத்திலே எனக்குத் திறந்து விட்ட இந்த இனிய ஊரை என்னால் மறக்க முடியாது. மட்டுவில் எனக்கு மண்டுரே போலாயிற்று.

— இயல்பாக என்னுள்ளே அமைந்து கிடந்த கவிதாசக்தி இலக்கண அறிவினால் தூய்மைபெறலாயிற்று. வரம்புக்கு உப்பட் நடையினால் அது வளம்பெற்று வாழ்கின்றது. இங்கே இளங் கவிஞர்களுக்கு ஒன்று சொல்கிறேன். கவி இயற்கை. கல்வியறிவால் அதை வளஞ்செய்து கொள்ளுங்கள். வளம்பெறாத கவியுற்று வற்றிப்போகும். அது வாழாது.

**மக்கள் நடைக்கு வரம்புண் தநுபோல
மக்கள் காங்கும் வரம்புண்டு - மக்கள்
வரம்பு கடந்தால் மந்யார் கவ்யம்
வரம்பு கடந்தால் வழு.**

அன்றியும் பாட்டின் இசைக்கு மாத்திரையே அத்திவாரம். மாத்திரை குறைந்தாலும், கூடினாலும் இசைகெடும். பாட்டின் உருவமும் கெடும். பாட்டின் உருவமும் கெடும். ‘இழுக்குடைய பாட்டுக்கிசை நன்று’ என நம் முன்னோர் கூறிய இயல்பினையும் புதுக்கவிஞர்கள் நினைவில் வைத்துக் கொண்டு பாடவேண்டும். நாவிற் படுவதால் பாட்டென்னும் பெயர் வந்தது.

**மாத்திரையில் நன்றும் வளரும்கை யவ்வேசையால்
நாந்தருந்தும் செய்யுள் நடக்கும் - சாந்தின்
ஒருமாக் நாந்தர்மீன் ஒரைகிடும் பாட்டும்
ஒருமாந்தும் பெற்றோற் பாடும்**

— அந்நாளில் புகையிரதப் பாதைமிலே பாதுகாப்பற கடவைகள் அதிகம் யாழ்ப்பாணத்திலே புகைவண்டியைக் கோச்சி வண்டி என்பர். குதிரை வண்டியை குதிரைக்கோச்சி என்பர். “Coach” என்னும் மேல்நாட்டு மொழியின் திரிபாக அது தமிழ்ப்பேச்சு வழக்கில் இடம்பெற்றுள்ளது. புகைவண்டியென்றால் உண்மையிலே புகைவண்டிதான். ஒரே புகையும் தூகும். கரிக்கோச்சி. தூம் சுகடம். ‘மசெல்’ இயந்திரங்கள் வந்தபின் நிலைமை மாறிவிட்டது. பெயர்மட்டும் மாறவில்லை. பாதுகாப்பற கடவைகளிலே “கோச்சி வரும் கவனம்” என்று எழுதியிருக்கும். அந்நாளில் உமது ஆச்சி என்பதைக் கோச்சி என்றும் உமது அப்பர் என்பதை கொப்பர் என்றும் வழங்குவர்.

மட்டக்களப்பிலே அக்காலம் இந்தக் கோச்சிக்கதை இல்லை. 1925இல் தான் மட்டக்களப்பிற்குப் புகையிரதம் வந்தது. அப்போதைய சுட்சபைப் பிரதிநிதி திருச்சூர் தமிழ்முத்து அவர்களே ரயிலை மட்டக்களப்புக்குக் கொண்டுவந்தவர். கல்லடிப்பாலத்தைக் கட்டுவித்தவரும் அவரே.

— இனித்தான் பெரிய சம்பவம் காத்திருக்கிறது. நான் முன்பு கூறிய பெரும் புயல் அடிக்கும் குழநிலை உருவாகப்போகிறது. சாவகச்சேரியில் தூய்த் தப்பட்ட குலத்திற்பிறந்து, தன் முயற்சியால் உயர்ச்சியடைந்த ஒரு பெரியர் வாழ்ந்து வந்தார். தூய்மையான உடை, அற்நது வளர்ந்த தாடி, திருநீற்றுப்புச்சு, சந்தனப்பொட்டு, உருத்திராட்ச மாலை, தவழுஷிவர் போன்ற தோற்றுப் பொலிவ.

நாதசுரம், வீணை, வயலின் ஆகிய இசைக்கருவிகளில் வல்லவர். சைவசித்தாந்த சாத்திரப்பயிற்சியும் உடையவர். இவர் பெயர் ஆறுமுகம். இவரது மகனின் பெயர் அப்பாத்துரை. மகனும் வயலின் வாசிப்பில் வல்லவர். இசை பயிற்றுவதால் வரும் ஊதியத்தைக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துபவர்.

ஆறுமுகப் பெரியார் என்னைப் பற்றி ஏதோ அறிந்து கொண்டு இந்து வாலிபர் சங்கத்துக்கு அடிக்கடி வருவார். அவர் வரும்போதெல்லாம் நான் எழுந்து வணக்கம் செலுத்தி வரவேற்று, ஆசனமளித்து, உபசரித்து, உரையாடி மசிழ்ந்து அவரை வழியனுப்பி வைப்பது வழக்கம். யாற்பா ணத்தில் அந்தக் காலம் இப்படிச்செய்வது பெருங்குற்றமாகும். இதை ஆரோ போய்க் காரியதறிசிக்குச் சொல்லிவிட்டார்.

ஒரு நாள் முதலியார் சிவகுரு அவசரமாக சங்கத்துக்கு வந்து கொண் டிருக்கிறார். முகம் சரிமில்லை. அவர் என்னைப் பார்த்து, “நீங்கள் இங்கே பள்ளர் பறையருக்கெல்லாம் கதிரை கொடுத்து விடுவீர்கள் போல் தெரிகிறது. உமது புரட்சிக்கு திது கிடமல்ல. கினிமேல் இந்த வழக் கத்தை வைத்துக் கொள்ளவேண்டாம்” என்று கடிந்து கொண்டார்.

இப்படிச் சொன்னது எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. நான் ஒரு சமத்துவவாதி. வாய் வேதாந்தம் பேசும் பேரவழியல்ல. நான் முதலியாரைப் பார்த்து “நமக்குள்ளே ஒழுக்கங் கெட்டுப் பள்ளராய் எத்தனை பேர் வாழ்கின் றார்கள் என்பதை நாம் பார்ப்பதில்லை. அவர்களை திருத்த நினைப்பதில்லை. பள்ளர் குலத்திற் பிறந்து ஒழுக்கத்தால் உயர்குலமான நல்லோரை அவைதிக்கும் பழக்கம் பற்றி நாம் பெருமைப்படுகிறோம். இந்த வீண் பெருமை நம்மை விட்டு ஒழியவேண்டும்”. இவ்வாறு அமுத்தமாகக் கூறினேன். முதலியார் ஏதோ நினைத்துக் கொண்டு போய் விட்டார்: காலம் அதை வெளிப்படுத்தும்.

ஆறுமுகம் நல்ல வயதாளி. சில மாதங்கள் சென்றதும் அவர் இறந்து விட்டார். அமைதியாக நடந்த மரணச்சடங்கில் நானும் கலந்து கொண்டு ஆறுதல் மொழி கூறினேன். சில நாள் கழித்து மகன் அப்பாத்துரை என்னிடம் வந்து “நீங்கள் அப்பாவுடன் நல்லாயிருந்தவர். அவரின் நினைவாகச் சீல பாடல்கள் பாடித்தர வேண்டும். எங்களுக்கு ஆறுதலாயிருக்கும்” என்று வேண்டிக் கொண்டதும் பத்து வெண் பாக்கள் பாடிக்கொடுத்தேன்.

ஒரு வெண்யாவை இங்கே தருகின்றேன். எனது வாழ்க்கையிலே பெரும் புயலடிக்கச் செய்த இந்தப் பாட்டை நான் ஒரு நானும் மற்பதற்கில்லை.

“ஓருக்கத் தயர்குலமாம் ஓங்குடுக் குண்டாம்
இமுக்கத் தந்துகுலமாம் என்றை - வீருப்பத்து
பூர்வுகுத்தை யெல்லாம் நஞ்செயங்கு தாழுகுன்
மேங்குத்தை னானான் வரைந்து.”

இந்தப் பாட்டுகள் அச்சாகி வெளிவந்ததுதான் தாமதம் முதலியாரும் இந்து வாலிபர் சங்க நிருவாகிகளும் முண்டியடித்துக் கொண்டு வந்து என்னை இந்து வாலிபர் சங்கத்திலிருந்து வெளியேற்றிவிட்டார்கள். இது தான் அரை நூற்றாண்டின் முன் இருந்த யாழ்ப்பாணச் சமூக நிலை. மட்க்களப்பில் இந்த ஏற்றத்தாழ்வு கிடையாது. மட்க்களப்பின் இந்தச் சமூக வாழ்க்கை நிலை தென்னகத் தமிழ் மக்களும் தெரிந்து கொண்ட செய்தியாகும்.

1966ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் முப்பதாங் தேதியன்று செந்தமிழ்ச் செல்வர், வாகீசகலாநிதி கிலாஜகந்தாதன் அவர்களின் மணிவிழாவைக் கொண்டாடும் முகமாக மட்க்களப்பு மக்கள் அங்கத் வரவேற்பு வைத்தில் என்னாற் பாடி அன்னாருக்கு வழங்கப்பெற்ற வழுத்து மடவில் இச்செய்தி இடம் பெற்றுள்ளது. அதைக்குறிப்பின் பொருட்டு இங்கே தருகின்றேன்.

“கோவிலும் பள்ளி
குளக்களும் நீரவருக்கர்
யாழ் நந்யவெயற்
பண்ணையிலும் - யோவியாருங்கோர்
தாய்வெந்துப் பள்ளைகள்போல்
ஸங்குசும் மாயவரும்
நேயுடன் வாழும்
நலைநாடு - தூயமனச்
சட்டர் புகழும்
தநூடு செந்தமற்றவாற்
மட்க் களப்பொன்னும்
மாநாடு”

நான் வெளியேறியதைப் பற்றிய கவலை எனக்கில்லை. விசாலமான இந்த உலகத்தில் மக்கள் பலர் ஏன் ஒடுக்கமான கொள்கையுடன் வாழ்கிறார்கள்? என்பது பற்றிய கவலைதான் எனக்கு. இராஜ அரியரத்தினம் வீட்டில்

வசித்துக்கொண்டு அவரின் தாய்மாமன் கவிஞர் மாபீதாம்பரத்துடன் கூடித்திரியலானேன். வெளிப்பார்வைக்கு எனது போக்கு ஒரு மாதிரி, எனது உள் நோக்கமோ வேறுபட்டது.

சம சந்தர்ப்பம், சமத்துவம், சமரசம் என்னும் மூன்று மொழிகளும் எனது ஜீவ மந்திரமாகிவிட்டன. ஒரு சமத்துவ சமுதாயத்தைக் காண முடியாதா? அதில் நான் ஒரு அங்கமாயிருக்கும்நாள் ஒன்று எனக்கு வராதா? என்ற சிந்தனையில் நான் ஆழ்ந்துவிட்டேன்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இரண்டு பெரியாரின் நப்பு எனக்குத் தற்செயலாகக் கிடைத்தது. ஒருவர் ஞானகலாநிதி ஐசுக் தம்பையா, மற்றவர் எட்வேட் மேதர். இருவரும் என்னை அழைத்துக் கொண்டு சாவகச்சேரியில் கனம் ஜே.கே.சின்னத்தம்பிப் போதகரிடம்போய் எனது மனநிலை மாற்றத்தை அன்னார்க்குச் சொன்னார்கள். அவர் என்னைச் சமாதானப்படுத்தி இங்கே எங்கள் மத்தியில் எல்லாரும் சமம். பள்ளாருமில்லை, பறையருமில்லை. சமத்துவ சமுதாயமாக நாங்கள் வாழ்கின்றோம். எங்களோடு சேர்ந்தால் உங்கள் நோக்கம் நிறைவேறும் நீங்கள் எங்கள் சகோதரர் என்றார்.

போதகரின் பேச்சு எனக்குப் பிடித்துக் கொண்டது. மருள் நீக்கியார் சமனர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டது போல நான் கிறிஸ்தவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டேன். மிகவும் கவர்ச்சிகரமான சில சம்பவங்களை வாசக நேயர்கள் இனித்தான் படிக்கப் போகிறார்கள்.

எனக்கு சாவகச்சேரி ட்ரிபேக் கல்லூரியில் தமிழ்ப்பண்டிதர் வேலை கிடைத்தது. இந்துக் கல்லூரியில் நின்றும் வெளியேறி விட்டேன். ஆசிரியர் ஜே.கே.சின்னத்தம்பி வீட்டில் எல்லா வசதிகளுடனும் வசிக்கலானேன். இந்த எதிர்பாராத சம்பவம் யாழ்ப்பானம் முழுவதும் பரவி மட்டக்களப்பிலே பெரும் கலக்கடியை உண்டாக்கிவிட்டது.

எத்தனையோ பல தூண்டுதல்களுக்கும், வேண்டுதல்களுக்குமிடையில் நான் அகப்பட்டுக் கொண்டேன். மட்டக்களப்பிலிருந்து எனது தமிழ்தமிழர்ப்பிள்ளையும் வந்துவிட்டார். அவர் சிக்சகிதம் வந்து வீட்டிலே

தந்தையார் முதலியோரின் ஆறாத் துயரத்தையும், நாட்டில் மக்கள் அடைந்துள்ள கவலையையும் கண்ணீர் விட்டு வாய் தழுதழுத்துச் சொல்லி என்னை மட்டக்களப்புக்கு வருமாறு எவ்வளவோ மன்றாடியும் இந்தப் பைத்தியத்துக்கு இருக்கம் வரவில்லை. தமிழி மனவடிவுடன் ஊர் திரும்பிவிட்டார். தமிழார் இன்று மண்டுரில் பிறப்பு இறப்பு விவாகப் பதிவளராய், சமாதான நீதிபதியாய் நல்மதிப்புடன் வாழ்ந்து வருகின்றார் என்பதையும் இங்கே குறிப்பிடுவதில் மகிழ்ச்சி கொள்கிறேன்.

கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியிலே இங்குமொரு தருமசேனர். கிறிஸ்தவ வேதா கமத்தைக் கரைத்துக் குடித்து எப்பிடத் தொடங்கிவிட்டேன். புதுப் புதுக் கருத்துக்களை வெளியிடானேன். எல்லாத் தேவாயங்களிலிருந்தும் அழைப்பின் மேல் அழைப்புகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் சென்று பிரசங்கமாரி பொழுத்து கொண்டிருக்கின்றேன். குருபீடத்தில் ஏறி நின்று பேசுவதற்கு மாத்திரம் அனுமதியில்லை.

இந்த நிலையில், 1923 பிறப்புதியில் என்னைப் பகுமலையிலுள்ள வேத சாத்திரக் கலாசாலையில் இரண்டு வருடப் பயிற்சிக்காக இந்தியாவுக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள்.

பகுமலையென்பது மதுரைக்கும், திருப்பாங்குற்றத்துக்கும் இடையிலுள்ள ஒரு சிறிய நகரம். அமெரிக்க பிழைனின் அரண் போன்றது. அங்கே ஞானகலாநிதி பணிங்கா என்னும் அமெரிக்கப் பெரியார் அதிபராயிருந்தார். கலாசாலையில் எனக்குப் படிக்கும் வேலை மிகக் குறைவு. திருச்சபைச் சரித்திரம் மாத்திரம் படிப்பேன்.

வந்தது நத்தார்ப் பண்டிகை. கலாசாலை விரிவுரையாளர்களுள் ஒருவரான கனம் மாசிலாமணிப் போதகர் என்னைக் கூப்பிட்டுக் கிறிஸ்தவ ஜயந்தி கீதங்கள் சில பாடித்தருமாறு கேட்டுக்கொண்டார். உடனே கிறிஸ்து திருவ்வதார கீதங்கள் என ஒரு சிறு பிரபந்தம் பாடிக் கொடுத்தேன்.

அது அச்சு வாகனமேறி இந்தியா, பர்மா, இலங்கை முழுவதும் சென்று பிரபலம் பெற்றது. பிரதி கைவசமில்லை. மாதிரிக்கு இதோ ஒரு கீதத்தின் முதற்பகுதியை நினைவிலிருந்து தருகின்றேன்.

பூலோகந் தன்ற்பூந்தாரே - யரணோ
பூலோகத்தின் மேன்மைவுடு
மிகுமத்தை சுதனென இதோ - (பூலோகந்....)

வாத்தையும் வேதாட் சுத்தையும் கீர்யா
காத்தையும் சுதந்தரத்தையும் கார்ய
யாக்கையும் தேவ யாக்கையுமாயர்
தாத்தையும் துறந்தர்ட்சுகரெனம் - (பூலோகந்....)

வஞ்சுறும் ப்ரபஞ்சுறும் தீய
நெஞ்சுறும் பவ நஞ்சுறும் கிடக்
கொஞ்சுறும்னீ அஞ்சுவென்றுந்
தஞ்சுறும் பகு கஞ்சுறுந்தரப் - (பூலோகந்....)

இப்படிச் சுவையான கீதங்கள் பல அந்தப் பிரபந்தத்தில் உள்.

— 1928 ஆம் ஆண்டு மகாத்துமா காந்தியின் இலங்கை விஜயம் நடை பெற்றது. யாழ்ப்பாணம் வாலிபர் காங்கிரஸ் விடுத்த அழைப்பை ஏற்று காந்திஜி இலங்கை வரலானார். பேரரிஞர் எச்பேரின்பநாயகம் வாலிபர் காங்கிரஸ் தலைவராயிருந்தார். கதற்நிதிக்கு வாலிபர் காங்கிரஸ் ஜம்பதினா யிரம் ரூபா சேர்த்து உபசரிக்க வேண்டும் என்பது காந்திஜியின் நிபந்தனை. ஆனால் ஒரு வட்சத்துக்கு மேல் நிதி இலோகச் சேர்ந்துவிட்டது.

காந்தி மகாத்மா கிழக்கு மாகாணத்துக்கு விஜயம் செய்யவில்லை. திருக்கோணமலை மக்கள் தேசிய சேவைகளில் முன்னணியில் நிற்பவர்கள். சில துடிப்புள்ள இளைஞர்கள் காந்திஜியின் காரியத்தில் மகாதேவ தேசாய் அவர்களுடன் தொடர்புகொண்டு மகாத்துமாவை வரவேற்கும் பாக்கியம் திருக்கோணமலைக்கும் கிடைக்க உதவுமாறு வேண்டினார்கள்.

தேசாயின் பெரும் பிரயாசத்தினாலும், திருமலை இளைஞர்களின் விடாப் பிடியினாலும் ஒரு சிறு இடம் கிடைத்தது. வரவேற்கும் இடம் திருமலை யல்ல; அனுராதபுரம் புகைமிரத நிலையம்; நேரம் பத்து நிமிஷம்; வேலை நள்ளிரவு. கொழும்பிலிருந்து மகாத்துமா யாழ்ப்பாணம் செல்லும் நிகழ்ச்சி யின் இடையே சமயோசிதமாகத் திருமலைக்குக் கிடைத்த இந்த அரிய சந்தர்ப்பத்தை நன்கு பயன்படுத்திக்கொண்டு காந்தி தரிசனம் பெற்ற கண்கொளாக் காட்சியை அடுத்து கட்டுரையில் தருகின்றேன்.

மகாத்மா காந்தியை வரவேற்பதற்கான வரவேற்பு சபையொன்று தெரிவாயிற்று. உறுப்பினரின் பெயர்கள் சரியாய் நினைவிலில்லை. பிழையோ, சரியோ சில பெயர்களைச் சொல்லுகின்றேன். இந்துக்கல்லூரி அதிப்ரை கேள்விரோமாகவாயி ஜூர், ஆசிரியர் செல்லையா, அல்லிராஜா, கசிவொலன் வன்னியனார், ஒவசியர் வீகுகதாசன், சரவணப்பெருமாள், ஓப்பிலாமணி உருத்திரா, தபாலசுப்பிரமணியம், நபாலசுப்பிரமணியம் என்போர் சுறுசுறுப்பாக இவ் வரவேற்புப் பாணியில் ஈடுபட்டனர். வரவேற்புப் பத்திரம் தயாரித்து வாசித் துச் சம்ரப்பிக்கும் பணி எனக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டது.

ஒருநாள் பகல் ஒரு மணியிருக்கும்; சுவாமி அவிநாசானந்தரும், சுவாமி விபுலானந்தரும் போசனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பக்கத்து விறாந்தையில் நான் உலாத்திக் கொண்டு நிற்கிறேன். சுவாமிகள் இருவரையும் நான் அனுகி “மகாத்துமாவுக்கு வரவேற்புப் பத்திரம் ஏழுத வேண்டும் நான் என்ன செய்ய?” என்று கேட்டேன்.

“பாட்டில் பாடவிட வேண்டியதுதானே” என இருவரும் ஒருமித்துச் சொன்னார்கள். நான் உலாத்திக்கொண்டே “சுவாமி ஒரு பாட்டு வந்து விட்டது” என்றேன்.

“சொல்லுங்கள் பார்ப்போம்” என்றனர்.

“சாந்தம் பொர்முகமும் தண்ணெல்லோர் கண்ணவேணும் வாய்ந்துகூட ராடை வழவழகும் - செர்ந்து மகான் காந்தியன் ஓர்வாவும் கண்முன்னர் நன்றால் சாந்த மக்கள்நு நான்”

எனப் படித்துக் காட்டனேன். “நல்லாயிருக்கிறது பாடுங்கள்” என்றனர். உலாத்திக்கொண்டே “அடுத்த பாட்டும் வந்துவிட்டது சுவாமி” என்றேன். பாடுங்கள் என்றனர்.

“சுகந்தம் மெல்லாம் தண்வளர்க்கு மன்னாம் தகவுடைய கல்துரைத்தாயை - அகமநூக் கண்ணார் தர்சுதோம் காய மெழுகந்தங் மன்னார் பூந்தயயன் வாய்ந்து” எனப் பாடினேன்.

கவாமிகள் இருவரும் மிகமிக நல்லது என்று உற்சாகமூட்டினர். போசனம் பண்ணி முடிவதற்குள் இன்னும் மூன்று பாட்டுக்களைப் பாடி எல்லாம் ஜந்து வெண்பாக்களில் வரவேற்புப் பத்திரத்தை மனத்தில் எழுதிக் கொண்டேன். இனித்தான் கடதாசியில் எழுதப்போகிறேன்.

எனது தமிழ்க் குரவனின் ஆசி முந்தியே என்னோடுள்ளது. இன்று அவிநாசனந்த கவாமிகளின் அருளாசிக்கும் பாத்திரனாய் விட்டேன். இங்கே அவிநாசனந்த கவாமிகளைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தை சொல்ல வாசகர்கள் என்னை அனுமதிக்க வேண்டும்.

கவாமிகள் முன்னரே ஒரு குடும்பஸ்தர். எம்.ஏ. பட்டாரி; இந்திய தேசியக் கல்லூரியின் முன்னெண்நாள் அதிபர், காந்தியடிகளுக்கு இரண்டு வருடம் காரியத்திரிசியாமிருந்தவர். இவரது அறிவு, ஆற்றல், தூய்மை, துணிவு என்பவற்றை நேரில் அறிந்த ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் தலைமைப் பீடாதிபதி இவரது குடும்பத்தினர்க்கு மாதச்சன்மானம் கொடுக்கும் ஒழுங்கினைச் செய்து இவரைத் துறவியாக்கி பயன்செய்தனரென்றால், அவிநாசனந்த கவாமிகளின் ஆசியைப் பெறுவதற்கு அடியேன் முன்பு என்ன தவம் செய்து வைத்தேனோ?

1976 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த மட்டக்களைப்பு கல்லடி உப்போடை ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மாணவரில்லப் பொன் விழா மலரில் அடிகளாரை நினைந்து சிறியேன் பாடியிருக்கும் அஞ்சலிப்பாடலை இங்கே தருகின்றேன்.

**“அஞ்சாமை நேர்மை அகந்தாய்மை நம்மகந்தே
எஞ்சாமல்ந்தக் கிணைக்கு வைத்தார் - தந்தை
அவந்சா ஸந்த அடிகவார் நாம்பிசம்
தவமாக வந்தபுன் தர்”**

பாடல்களை வரவேற்புச் சபை அங்கீகரித்தது. அதிபர் இராமசவாமி ஐயர் அழகான ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பும் செய்து தந்தார். கைதேர்ந்த ஒரு சித்திரகாரரைக் கொண்டு பாடல்களை அழகாக எழுதிக் கண்ணாடியும் போட்டுக்கொண்டோம். ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன் பல நாறு பிரதிகளையும் அச்சிட்டு வைத்துக் கொண்டோம்.

குறித்த நாள் வந்ததும் வரவேற்புச் சபை அதிகாலையிலேயே அனுராதபுரம் புகையிரத நிலையத்தை அடைந்துவிட்டது. நிலைய அதிபரின் அனுமதியுடனும் அங்கீகளின் ஆதரவுடனும் நிலைய முன்றலில் இயற்கை அழகு மினிர அலங்கார மேடை அமைக்கப்பட்டது. ஆடம்பரமற்ற முறையில் கற்றிவரச் சோடிப்பும் செய்யப்பட்டது.

நேரம் ஆக ஆகச் சனசமுத்திரம் அலை அலையாகக் கூடிவிட்டது. சரியான நேரம் வந்ததும் கை காப்பியின் பச்சை விளக்கு மகாத்துமாவனின் வருகையை எல்லார்க்கும் அறிவித்தது. ஓசை ஓவி எல்லாம் அடங்கி விட்டது. ஆர்வம் பெருக்கெடுக்கிறது. புகையிரதம் வந்து நின்றதும் “வந்தே மாதரம்! மகாத்துமாவக்கு ஜே!” என்னும் கோஷிங்கள் வானைப் பிளந்தன.

மகாத்மாஜி புகையிரதத்தை விட்டு இறங்கவில்லை. வெளியே தலையை நிதியு புன்னைகை செய்து கை கூப்பி எல்லார்க்கும் வணக்கம் செலுத்தினார். வரவேற்புச் சபையினர் அனுமதியுடன் உள்ளே சென்று மகாத்துமாவக்கும் கல்தூரி தாய்க்கும் வணக்கம் செலுத்திவிட்டு மகாதேவா தேசாய், இராஜகோபாலாச்சாரியர் முதலிய பிரமுகர்களுக்கும், பரிவாரங்களுக்கும் முறையே அஞ்சலி செலுத்தி முடிந்ததும், நான் வரவேற்புப் பத்திரத்தை ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன் மகாத்துமாவக்குச் சமர்ப்பித்து அஞ்சலி செலுத்தி நின்றேன். அச்சிட்ட பிரதிகள் எல்லார்க்கும் வழங்கப் பெற்றன.

மற்றதை மறந்து போனேன்; கலியாணச் சந்தடியில் தாலி கட்ட மறந்தது போல் வரவேற்புச் சபைத் தலைவர் நானுற்றொரு ரூபா அடங்கிய அங்கீப்பினை வணக்கத்துடன் காந்திஜிதிமுட்டுப்படைத்தார். காந்திய டிகள் ஆங்கில மொழியில் நற்செய்தியும் நன்றியும் நவில; இராஜகோபாலாச்சாரியர் தமிழிற் சொல்ல, பச்சை விளக்கின் ஒளியும், நிலைய அதிபரின் “வீசிவி” ன் ஒளியும் ஒருக்கே கிளப்பு நாங்கள் வணக்கத்துடன் கீழே இறங்கினோம்.

புகையிரதம் நகரவளியிற்று “வந்தே மாதரம்! காந்திஜித்து ஜே!” என்னும் ஒலிகளின் மத்தியில் புகையிரதம் வடக்கு நோக்கி விரைந்தது. நாங்களும் திருமலைக்கு விரைந்தோம்.

நான் அகஸ்தீனார் ஆசிரிய கலாசாலையில் இருந்த காலப்பகுதியில் இலங்கை அரசாங்க சபையிலே மட்கள்பு தென்பகுதியின் பிரதிநிதியாகத் திருச்தருமெற்றினம் அவர்கள் பதவியில் இருந்தார்கள். இது 1938ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியாயிருக்கலாம்.

தருமெற்றினம் ஒரு தனவந்தர்; ஆடம்பரமற்றவர்; ஏழைபங்காளர்; காட்சிக்கெளியர், குடுஞ்சொல் இல்லாதவர். வீட்டின் முன்பக்கத்து அரைச் சுவர்க்கட்டின் மேலோதான் அதிகமாயிருப்பார்.

அவரின் மருகர் கேவீ சோமசுந்தரமும் ஏழைகளுக்கு அன்பர், தமிழுக்கு வாரி வழங்குபவர். எனது ‘பகவத்கைத் வெண்பா’ ஒவ்வொரு பிரதிக் கும் ஒவ்வொரு நூறு ரூபா உபகரித்துச் சில பிரதிகளைப் பெற்றுக் கொண்ட திருவுடையவர் அவர்.

அங்ஙாளில் அதிதீவிர கருமல்லூரை விளங்கிய ஜிளோஞர் வந்லையாவைத் திருத்தருமரத்தினம் தமக்கு உசாத்துணையாகப் பிடித்துக்கொண்டார். நுளம்புகளின் பாசறையாய்க் கிடந்த அட்டாளைச்சேனையிலே நல்லையாவின் ஆலோசனை கொண்டு திரு. தருமரத்தினம் ஒர் ஆசிரிய கலாசாலையை அங்குராப்பணஞ் செய்து வைத்தார். இது தமிழ் மூல்லீம் சமூகங்கள் இரண்டுக்கும் சம உரிமை வழங்கும் ஒரு பொதுத்தாபனமாக 1941இல் நிறுவப்பெற்றது.

நல்லையா இதன் அதிபராயிருந்தார். மன்னாரைச் சேர்ந்த ஐணாப் காதர் உப அதிபராயிருந்தார். சனி ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் நானும் அங்கே சென்று இலக்கியமும் நன்னால் விருத்தியும் படிப்பித்து உதவி புரியலா ணேன். இது நல்லையாவுக்காகச் செய்யும் கெளரவ சேவை. என்னைப் பொறுத்தவரை ஒரு இரவு நுளம்புக் கடிமாத்திரமே. நான் என் அனுபவத்தைக் கொண்டு சொல்லுகின்றேன். நல்லையா, காதர் இருவரின் உதிர்த்தில் வளர்ந்து உருவாகியது தான் அட்டாளைச்சேனை ஆசிரிய கலாசாலை.

அட்டாளைச்சேனை ஆசிரிய கலாசாலையின் தொடர்பாக இன்னு மொன்று சொல்ல விரும்புகின்றேன். திருகோணமலையிலே விடுலானந்த அடிகளாரின்

தமிழ் வகுப்பைப் பற்றிச் சொன்னபோது அங்கே பெயரளவிற் குறிப்பிட எனது சுகபாடி பண்டிதர் செபூாலப்பிள்ளையின் நினைவு இங்கே வருகிறது.

பண்டிதர் பூாலப்பிள்ளை வேறு. வித்துவான் செபூாலப்பிள்ளை வேறு. இருவரும் மட்கள்பு அன்னையின் புதல்வர்களே. வித்துவான் முந்தியவர், பண்டிதர் பிந்தியவர். வித்துவான் தமிழ், ஆங்கிலம் இரண்டிலும் பெரும் புலமை படைத்தவர்.

நான் திருமலையைப் பிற்க பின் பண்டிதரும் மட்கள்புக்கு வந்து விட்டார். அவர் எனக்குப் பக்கபலமானவர், தமிழ் போன்றவர். திரு மலையில் நான் ஞாய்வாய்ப் பட்டிருந்தபோது மருத்துவத் தாதி போன்று என்னைப் பராமரித்தவர். ஒரு கரும் ஸீர். பண்டிதர் அட்டாளைச்சேனை ஆசிரிய கலாசாலை விரிவுரையாளராகக் கடைமை புரிந்து வருகையில் ஆசாரம் சம்பந்தமான ஒரு பிரச்சினை தலைதூக்கியது. பண்டிதரும் தலை நிமிர்ந்து நின்று கவதருமத்துக்காக வாதாடினார். இதன் பயனாக மட்கள்புவில் தமிழருக்கென ஒரு தனித்தன்மை வாய்ந்த ஆசிரிய கலாசாலை நிறுவப்பட்டது. பண்டிதர் அங்கு விரிவுரையாளராயிருந்து சைவசீலங்களை நிலை நாட்டி வைத்து எல்லா மதிப்புகளுடனும் ஓய்வுபெற்றார்.

கருமல்லீர் பண்டிதர் பூாலப்பிள்ளை அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் உப தலைவராகவும், கல்லடி உப்போடை அருள்நெறித் திருக்கூட்டத்தின் தலைவராகவும் சமயப் பணி புரிந்துகொண்டு 1967ஆம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் தமது நெல் வயலில் தலைசாய்ந்து இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார்.

பண்டிதரின் மூத்த புதல்வி மங்கையர்க்கரசியின் கணவர் மாஸ்டர் சிவலிங்கம் தினபதி - சிந்தாமணியில் கணைத்தொண்டு செய்து வருவது பொருத்தமானதாகும். தம்பதிகளின் இருவரும் எனது மாணாக்கர் என்பதும் எனக்கு மகிழ்ச்சி தருகின்றது.

- 1940ஆம் ஆண்டளவில் திருக்குறள், கம்பராமாயனம் ஆகிய இரு வகுப்புகளை மட்டுநகரில் தொடங்கினேன். பல மாணவர்கள், படித்த பிரமுகர்கள் ஆகியோர் வகுப்பிற் கலந்து கொண்டு படித்தும் கலந்துரை யாடியும் பயன் பெற்றனர். எனது அறிவும் வளரவாயிற்று. இந்த வகுப்பால் நான் பெற்ற பண ஊதியத்திலும் பார்க்க அறிவில்லாத பெரிய ஊதியமொன்றைப் பெறலானேன். எங்கும் இந்த ஊதியம் தான் மிச்சம். இந்த பின்பும் இது எஞ்சி நிற்கும்.

நீல்தூரும் நூல்நயம் போலும் யால்தூரும் பண்புடையார் தொடர்பு

இந்த வகுப்பில் பல பண்பாளர்களோடு யூசும் வாய்ப்பு எனக்கக் கிடைத்தது. அவர்களுள் இருவரைப் பற்றி அதிகம் சொல்லலாம். அது தனித்தனி நூலாகிவிடும். சந்தர்ப்பம் நோக்கி இங்கே சிறிது சொல்கின்றேன்.

ஓருவர் வெதிருநாவுக்கரசு, இவர் ஒரு பின் பட்டதறி. பண்பின் வடிவம், பணிவின் சின்னம், உருவும் திருவும் வாய்ந்த தோற்றுப் பொலிவு, செருக் கில்லாத நிமிர்ந்த நடையையும், உருக்கமான உபசார மொழியையும் இவரிடத்திலே காணலாகும்.

கல்லடி உப்போடை சிவானந்த வித்தியாலயத்தில் விரிவுரையாளராயிருந்த இவர் ஒரு கணித விற்பனனருமாவார். மட்டக்களபில் எல்லாராலும் விரும்பப்படுகின்ற டாக்டர் ரவீந்திரன் இவரது மனம் போன்ற மைந்த ரெண்பதை மகிழ்ச்சியுடன் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

“பண்புடையார்ப் பட்டஞ்சஞ்சுகம்; அது இன்றை மண்புக்கு மாய்வதுவுன்”

என்னும் திருக்குறளைப் படிக்கும் போது அன்பர் திருநாவுக்கரசு என் கண்முன்னே நிற்கின்றார்.

மற்றவர் எஸ்டி.சிவநாயகம். இவர் மட்டக்களப்பு மாநாட்டின் மாதவப் புதல்வர்களுள் ஒருவர். அகங்காரத்தோடு கூடிய அதிகாரத்தின் முன்னே தமது முறங்கால்களை மடக்காதவர். ஆர்சீஸ். குக் என்பவரின் அடக்கு முறைப் போக்குக்கு அடிபணிய மறுத்துத் தமது கூட்டுறவுப் பரிசோதகர் பதவியைத் துறந்த தன்னமிக்கை கொண்டவர். சிவநாயகம் கூட்டுறவுப்

பரிசோதகர் பதவியைத் துறந்தமையினால் அல்லவா இன்று அகில உலகிலுமள்ள தமிழ் மக்கள் அன்னாரின் சொல்லமிர்த்ததைத் தினசரி பருகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சிவநாயகத்தால் பத்திரிகைத் தருமம் வாழ்கின்றது, பத்திரிகைத் தருமத் தால் சிவநாயகம் வாழ்கின்றார்.

“ஷ்வரந்து தொழில்கேட்கும் ஞானம் நந்தன்று
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெரன்”

என்னும் திருக்குறளைப் படிக்கும்போதெல்லாம் சிவநாயகம் நினைவுக்கு வந்து விடுகிறார்.

- 1935ஆம் ஆண்டிலிருந்து இரண்டு மூன்று வருடம் வரை ஆசிரியத் தொழில் புரிவதில் நின்றும் சற்றீ விலகிபிருப்பு நல்லதெனக் கருதினேன். எங்கிருந்தாலும் என்னைச் சம்மா விடமாட்டார்கள். 1936இல் அரசாங்க சபைத் தேர்தல் வந்தது.

அதில் எனக்கு ஒரு தருமசங்கடம் உண்டாயிற்று. இரு பேபாளர்களுள் ஒருவரைத் தெரிந்து கொள்வதுதான் அது. ஒருவர் எனது இனிய நண்பர் ஐணாப் எம்.ஏ.எல் காரியப்பர். இவர் ஒரு சட்டத்தரணியுமாவார். மற்றவர் எனது நெருங்கிய உறவினர் முதலியார் எல்லூக்கனக்கெத்தினாம். அவர் மட்டக்களப்பு வரலாறு என்னும் ஆங்கில நூலின் ஆசிரியர். நல்ல நிருவாகத் திறமையுள்ளவர்.

நன்றாக ஆலோசனை செய்தபின்பு முதலியாரை ஆதரிப்பதெநத் தீர்மானஞ்ச செய்து கொண்டேன். வாக்குறுதியும் கொடுத்துவிட்டேன். இதையறிந்த நண்பர் காரியப்பர் என்னிடம் வந்து தேர்தலில் நடைபெற்று வகிக்குமாறு பரிந்து வேண்டிக்கொண்டார். நடைபெற்று வகிக்கும் நாட்டுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடனுமிலை தவறுவதாக முடியும் நான் முதலியாரைப் பற்றி நல்லதைச் சொல்வேன். உங்களைப் பற்றிக் குறைவாகப் பேசுமாட்டேன் என்று சொல்லி விட்டுத் தேர்தல் பிரசாரத்தில் இறங்கலானேன்.

எதற்கும் ஒரு முன்மாதிரி வேண்டும். பாலகந்காதர திலகரையும், மகாத் துமா காந்தியையும் நான் முன்மாதிரியாகக் கொண்டவன். சிறுவனாயிருக்கும்

போதே திலகரின் படத்தை எனது படுக்கையின் முன்னே கவரில் தூக்கி வைத்துக் கொண்டு அதிகாலையில் எழுந்தவுடன் அதில் விழித்துக் கொண்டே வெளியே செல்வது வழக்கம் திலகர் அங்கவஸ்திரம் தரிக்கும் முறையேலேயே நானும் அங்கவஸ்திரம் தரித்துக் கொள்வேன்.

இலக்கியப் பேச்சென்றாலும் சரி, சமயப் பேச்சென்றாலும் சரி, அரசியல் பேச்சென்றாலும் சரி, உள்ளக் கருத்துக்களையும், கொள்கை வேறுபாடுகை ணையும் எடுத்து விளக்குவதுதான் எனது போக்கு. ஆட்களைத் தாக்கிப் பேசும் முறையில் நான் பழகவில்லை. என்னைத் தாக்கிப் பேசுவோருக்கும் நான் மறுமொழி சொல்வதில்லை. நமது பேச்சு நம்மையும் திருத்தி பிறரையும் திருத்தும் முறையில் அமைய வேண்டும்.

இதை நான் ஏன் சொல்கிறேனென்றால் ஒரு சிலர் பிறரைத் தூற்றிக் கீழ்த்தரமாகப் பேசுவதிலேயே பேரும் புகழும் பெற்று, உயர் பதவியும் டைந்து சமயோசிதமாக மாறிக்கொள்கிறார்கள். சுந்தர்ப்பவாதத்தால் இவர்களின் மனப் பண்பும் கெடுகிறது. சமூகமும் கெடுகிறது. நாடும் தனது பாரம்பரியத்தை இழுக்கும் நிலைமை ஏற்படுகிறது என்பதை உணர்த்துவதற்காகவே என்க. சுந்தர்ப்பவாதி அந்தரத்தில் தொங்குவான்.

கல்லிடிப் பாலம் தொட்கம் பாண்மை வரையும் இந்த முறையிலேயே எங்கள் பிரசாரம் நடந்தது. தேர்தலில் முதலியாரே பிரதிநிதியானார். இந்தத் தேர்தல் முறையினால் மற்றைய அபீட்சகர்களின் மனம் புண்பாடுவுமில்லை, பழைய நட்புக்கு பாதகம் உண்டாகவுமில்லை.

★ ★ ★ ★

— 1946 ஆம் ஆண்டு திருவநந்தவியா எம்எஸ். அவர்களின் முயற்சியால் மட்டுமா நகரில் அரசாங்கக் கல்லூரி நிறுவப்பெற்றது. இலங்கையிலே ஹோயல் கல்லூரி போன்ற ஒரு தாபனமாக அது விளங்கவேண்டுமென்பது நல்லையாவின் குறிக்கோளாகும். நாட்டு மக்களை முன்வைத்து அதற்கேற்ப அரசியல் அந்தஸ்தைப் பயன் செய்த விசாலமான நோக்குடையவர் நமது நல்லையா.

★ ★ ★ ★

— மட்கள்பிலே மருதமுனையில் இரண்டு மகாநாடுகள் நடைபெற்றன.

ஓன்று அரசியல் மகாநாடு. இது ஜக்கியதேசியக் கட்சி ஆதரவாளர்கள் ஒழுங்கு செய்தது. 1956ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்றது. மேற்கையை உறுப்பினர் அல்லாஜ் எ.எம்.எ அசீஸ் அவர்கள் பிரதம விருந்தினராக மகாநாட்டிற் கலந்து கொண்டு சிறப்புச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்.

கிழக்கிலங்கையிலே தமிழ்களும் இல்லாமியர்களும் எந்தச் சக்தியாலும் பிரிக்க முடியாது இணைந்து வாழ்கின்றார்கள். இந்த இணைப்புச் சாதாரணமான ஒன்றல்ல. தமிழ் மொழியினாலே உண்டான இயற்கையான இணைப்பு, உயிர்ப்புள்ளது, துடிப்புள்ளது.

“இரண்டு இனமும் இந்த நாட்டின் பழங்குடிகள். நம்முன்னோர்கள் இங்கே அண்ணன் தமிகிள் போல் வாழ்ந்திருந்தார்கள். நமது சந்ததி யிலும் இந்த ஜக்கியம் நிலைபெற வேண்டும். எதிர்காலச் சந்ததிக்கும் இந்த ஜக்கியமே பாதுகாப்பாக அமையவேண்டும்” எனக் கூறிக்கொண்டு தமது பேச்சை நிறைவு செய்தார்கள். அசீஸ் மூவினங்களுக்கும் மத்தியில் ஒர் இணைப்புச் சக்தியாக விளங்கினார்.

அடுத்தது எனது பேச்சு. தமிழ், முஸ்லிம்கள் ஆகிய நாம் மட்கள்பு அன்னையின் இருதயத்தின் இரண்டு இதழ்களையும் போன்றவர்கள். இரண்டு இதழும் ஒத்து இயங்கினால்தான் இருதயத் துடிப்பு நிலைபெறும். ஒத்து இயங்காவிடின் இருதயத் துடிப்பு நின்றுபோகும். அன்னையின் உயிர்வாழ்வுக்கு இந்து, முஸ்லிம்களாகிய நமது ஒற்றுமை அவசியம் என்பதை நாம் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். பிரிவினைச் சக்திகளுக்கு இடந்கொடுத்து அழிவுப் பாதைகளுக்குச் செல்லாமல் நம்மை நாம் பாதுகாத்துக் கொள்வோமாக என்னும் பொருளாமைந்த ஒரு பாடலைப்பாடி எனது பேச்சைத் தொடங்கினேன். குறித்த பாடலை இதோதருகிறேன்.

“இருதயத்தன் சுந்தரப்போல் இந்துரூர் லிம்யாம் ஒரு வயற்றுப் பள்ளைகள்போல் உள்ளோம் - அரசியல் யோசை கொண்டோர் பரந்துமை வேறாக்க ஆராயர் செய்வார் அற்று”

அடுத்து இஸ்லாமிய இலக்கிய, கலாசார மகாநாடு. இது 1966 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்றது.

- நான் பழகிய இரண்டு நண்பர்களைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிடுவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இருவரும் நமது தேசிய கலாசாரத் தேசியப் பண்பின் இரண்டு வடிவங்கள் போல் என்முன் காட்சியளிக்கின்றனர். ஒருவர் தேவகுரியசேன; மற்றவர் கலாநிதி சுதந்திர.

தேவகுரியசேன ஓர் இசைநடனப் பிரியர். மேனாட்டு இசைக்கலையில் ஒரு மேதை. நாட்டுப்பாடல், நாட்டுக்கூத்து ஆகிய தேசியக் கலைகளில் அதிக ஆர்வம் கொண்டவர். அவற்றின் முன்னேற்றத்திற்குத் தம்மை அர்ப்பணம் செய்தவர். இனிய பண்பாளர்.

கலாநிதி சுதந்திரா இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்துப் பேராசிரியர். சமஸ்கிருதம், பாளி, சிங்களம் ஆகிய பல மொழிப் பீடத்தின் தலைவர். பல நாடகங்கள் இயற்றிய எழுத்தாளருமாவார்.

இரு நண்பர்களும் குருக்கள்மடத்தில் என்னுடன் ஒருவர் காலம் தங்கியிருந்தனர். பழைய வழக்கின்ற கிராமகளுக்கெல்லாம் அவர்களை அழைத்துச் சென்றேன். பிரபல அண்ணாவி மாறையும், சிறந்த நடிகர்களையும் சந்திக்கச் செய்தேன். மட்டக்களப்பு நாட்டின் பழையமையை ரசித்து அவர்கள் புதுமகிழ்ச்சி கொண்டார்கள்.

பலருக் நாட்டுப் பால்களை ஒலிப்பதில் செய்ததுடன் நாட்டுக் கூத்துக்கள் சிலவற்றின் பகுதிகளையும் நடிக்கச் செய்து ஒலிப்பதில் செய்துகொண்டார்கள். செட்டிபாளையம் இகணபதிப்பின்னைப் புலவர் முதலிய மழந்தமிழ்ப் புலவர் சிலரின் நண்பும் இவர்களுக்குக் கிடைக்கலாமிற்று. நன்றிரவில் மீன்பாடும் இன்னிசை விருந்தாகிய புது அனுபவத்தையும் அடைந்து கொழும்பு திரும்பினர்.

இரண்டொரு மாதம் சென்றின் நான் கொழும்புக்குப் போயிருந்தபோது குரியசேன அவர்கள் என்னை அல்லின் பிளேசிலுள்ள தமது பத்தாம் இலக்க வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்று தமது மணவியாரை அறிமுகஞ்

செய்து வைத்து விருந்துபசாரம் செய்து வழியனுப்பிய இனிய நிகழ்ச்சி இன்னும் என் நினைவில் இருக்கின்றது.

தேவகுரியசேனாவின் வாசத்தலத்தில் நாடக அரங்கான்றும் அழைத்துள் எனது உள்ளதைப் பெரிதும் கவர்ந்தது. கலாநிதி சுதந்திரா அவர்கள் எழுதியிருக்கும் ஒரு நூலில் மட்டக்களப்பு நாட்டுப் பாடல், நாட்டுக்கூத்து இவற்றின் செய்திகள் காணப்படுவதாக அறிகின்றேன். கலைப் பண்பினால் இணைந்து வாழ்வோம்.

- அகில இலங்கை இந்துமா மன்றம் 1955ஆம் ஆண்டு மாசி மாதம் ஆறாங் தேதி நிறுவப் பெற்றது. இலங்கையின் பல பாகங்களிலுமிருந்து வந்து கூடிய பல நூற்றுக்கணக்கான மக்களிடையே பெயர் வைப்பதில் அபிப்பிராய பேதுமண்டபமிற்று. சைவமாண்றும் எனப் பெயரிட வேண்டுமென வாதாடினர் ஒரு சாரார். இந்துமா மன்றம் எனப் பெயரிடுவதே பொருத்த மாகுமென வாதாடினர் மறுசாரார்.

இந்துமா மன்றம் எனப் பெயரிட வேண்டுமென வாதாடிய கோஷ்டியின் தலைவர் ஓய்வுபெற்ற நீதியரசர் உயர்திருப்பாளூரில்கூந்தராசா அவர்கள். நான் ஸ்ரீஸ்கந்தராசா கோஷ்டியில் சேர்ந்துகொண்டு உரையாற்றுகையில், இந்து என்னும் சொல் சைவம் எனும் எல்லாப் பிரிவுகளையும் அடக்கும் சைவம் எனும் சொல் அவ்வாறு அடக்காது. இந்து சாதனம், இந்துக் கல்லூரி, இந்து வித்தியா விருத்திச் சபை, இந்து அற நிலையம் போன்ற அடிப்பட்ட வழக்குடைய சொற்களையும் நாம் நோக்கிப் பார்க்க வேண்டும். பெயர் பொருத்தமாக அமையவேண்டும்.

நமது நோக்கம் விசாலமானது. நாம் எல்லார்க்கும் இடம் கொடுக்க வேண்டும். இந்துமா மன்றம் எனப் பெயரிடுவதே பொருத்தமானது, நல்லது என்பதே எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம் சபை இப்பொறுத்தையே ஏகமனமாக ஏற்றுக்கொண்டு நமது இந்த தாபநத்துக்கு அகில இலங்கை இந்துமா மன்றம் எனப் பெயரிட வேண்டுமென அன்பாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன் எனக் கூறிமுடித்தேன். இந்து என்ற பெயரே சபையில் அங்கீகாரம் பெறவாயிற்று.

அதிதிப்பதிகம்

‘செங்குத்து’ கிடழின் இம்மாத அதிதிப்புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களின் புதல்வன் - கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தின் முன்னால் தலைவர் நிறுவனங்களும் அவர்களாவார்.

திரு.பெ.விஜயரத்தினம் அவர்கள் 25.06.1934 அன்று மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் தென்பாலுள்ள குருக்கள்மடம் எனும் கிராமத்தில் பிறந்தார்.

மட்டக்களப்பிலுள்ள புரியந்தவில் அமைந்திருந்த கிராமகிருஷ்ண மிசன் ஒண்கள் பாடசாலையில் ஆரம்பக் கல்வியைப் பெற்று, பின் குருக்கள்மடம் மெதடிஸ்தமிழன் பாடசாலையில் ஜந்தாம் வகுப்பு வரை பயின்று ஜந்தாம் வகுப்பு புலமைப் பரிட்சையில் சித்தியடைந்து மட்காந்தான்குடி மத்திய பாடசாலையில் கல்வி பயிலச் சென்றார். 1949ம் ஒண்டு மட்டக்களப்பு அரசினர் கல்லூரியில் சேர்ந்து தனது கல்வியைத் தொடர்ந்தார்.

இயர்கல்வியைப் பெறுவதற்காக கல்கத்தா சர்வ கலாசாலைக்கு அனுப்பப்பட்டார். இங்கு வரலாறு, பொருளியல் முதலிய பாடங்களைப் பயின்று பட்டதூரியாக வெளியேறினார். கிலங்கையில் ஆசிரிய சேவையில் தீணந்து முப்பது ஒண்டுகள் பணியாற்றி, தனது அறிபுதாவது வயதில் ஓய்வுபெற்றார். ஆசிரியை சேவையிலிருக்கும் போது கல்வி டிப்ளோமா கற்கைகளிற்கிடையும் தேர்ச்சிபெற்றார். தனது ஆசிரிய சேவையை மட்பழகாமம் மகா வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பித்து,

பின்னர் கல்முனை வெள்ளி உயர்தரப் பாடசாலை, கல்முனை ஸாக்ராக் கல்லூரி, மருதானை அல்மனார் வித்தியாலயம் ஆகிய பாடசாலைகளில் பணியாற்றி ஓய்வுபெற்றார்.

கல்வி, தமிழ், சமூக, சமயத் தொண்டு புரிவதில் ஈடுபாடுள்ளவராக விளங்கிய திவரின் பணிகள் கல்முனை தீந்து தீளைஞர் மற்றும் - மட்டக்களப்பு தீந்து தீளைஞர் மற்றும் - மட்டக்களப்பு தீராம கிருஸ்ன மிசன் கிளை - கல்முனை சித்தி விநாயகர் ஆலயத் திருப்பணிச் சபை - மட்டக்களப்பு புலவர்மணி நினைவுப் பணிமற்றும் (ஆலோசகர்) - உலக சைவப் பேரவையின் தீவங்கைக்கிளை (துணைத் தலைவர்) ஆகிய அமைப்புகளினுடோக அமைந்தன.

‘ஆத்துத் தமிழ்ச் சான்றோர்’, ‘தமிழ் நாடும் ஆத்துத் தான்றோராமும்’, ‘கிழக்கிலங்கையின் புகழ்பூத்த மக்கள்’, ‘20ம் நாற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஆத்துத் தமிழ்ப் புலவர் வரலாறு’, ‘புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை - ஒரு ஆய்வு’ ஆகிய நூல்கள் வெளிவருவதற்குக் தேவையான தகவல்களைத் தேடி வழங்கியும் ஆலோசனைகள் வழங்கியும் நூலாசிரியருக்கு உதவி, நூலாக்க முயற்சிகளில் பெரும் பங்காற் றியவர். மேலும் ‘தமிழ்தந்த புலவர்மணி’ என்ற நூலைத் தொகுத்து கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க வெளியிடாக 1998ம் ஒண்டு வெளியிட்டார். இந்நூலுக்கு வடக்குக் கிழக்கு மாகாண கல்வி, கலாசார அமைச்சினால் ‘சாகித்திய’ பரிசு வழங்கப்பட்டது. இவ் அமைச்சின் நிதியுத வியுடன் ‘புலவர்மணி கட்டுரைகள்’ என்ற நூல் 1999ம் ஒண்டு வெளிவந்தது. இதன் தொகுப்பாசிரியர்கள் இரா.நாகலீஸ்கம் (அன்புமணி) அவர்களும், திரு.பெ.விஜயரத்தினம் அவர்களுமாவர். ‘புலவர்மணி கவிதைகள்’ என்ற நூலை சென்னை மணிமேகலைப் பிரசுரம் மூலமாக மறுபதிப்புச் செய்தார். ‘வீரகேசர்’, ‘தினகரன்’ ஆகிய பத்திரிகைகளில் ‘கிறிஸ்தவர்களின் தமிழ்ப்பணி’ என்ற தலைப்பில் பல கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். தீவாரது கட்டுரையைப் பாராட்டி இப்பத்திரிகைகள் ஆசிரிய தலையங்களில் எழுதியுள்ளன.

திலங்கை வாளனாலியிலும் பல இரைகளை ஆற்றியுள்ள கிவர், தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்குபற்றியுள்ளார். மூசிரிய சேவையில் சிறந்த மூசிரியராக விளங்கி சிறந்த மாணாக்கர்களை உருவாக்கிய கிவர், கிழக்கிலங்கையின் உயர்கல்வி வளர்ச்சியில் காட்டிவரும் ஆர்வம் பாராட்டத்தக்கது. கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆஸ்கிலிம், விளங்கியல், தமிழ் மூகிய பாடங்களுக்குத் தமது உறவினர்கள் மூலம் புலமைப் பரிசீல்களை ஏற்படுத்தியுள்ளார். கர்நாடக சாங்கீதம், கணக்கியல், தமிழிசை முதலிய பாடத்தெற்றிகளுக்கு புலமைப் பரிசீல்களை வழங்க ஏற்பாடுகள் செய்து வருகிறார். கிழக்குப் பல்கலைக் கழக நூலக வளர்ச்சியில் அக்கறைகொண்டு இதுவரை முன்னாறுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை வழங்கியுள்ளதுடன் இன்னும் பல நூல்களை வழங்க ஏற்பாடுகள் செய்து வருகிறார்.

ஆழத்துப் பூதந்தேவனார் தமிழ்ப்புலவர் கழக உறுப்பினர்களில் ஒருவராகவும் விளங்கும் கிவர் கொழும்புக் தமிழ்ச்சங்கம் நடாத்திய போட்டிகளிலும், 2004ம் ஆண்டு நடைபெற்ற தொல்காப்பிய விழாப் போட்டிகளிலும் பரிசுபெற்ற மாணவர்களுக்கு தனது தந்தையார் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களின் பெயரில் பரிசீல்களை வழங்கியுள்ளார்.

பேராசிரியர்களான மெரர். முத்துவிஸ்கம், மெரர் பத்தக்குட்டி சந்திர சேகரம், சோ. சந்திரசேகரம் ஆகியோரிடம் கல்வி பயின்றார். கொழும்புக் தமிழ்ச் சாங்கம் எதர்வரும் 22.11.2008 அன்று கிவருக்குச் சிறப்புக் கெளரவும் வழங்கவுள்ளது.

கித்தகைய சிறப்புக்கள் பொருந்திய திரு. பெ. விஜயரத்தினம் அவர்களை அவரது தந்தையின் நினைவுச் சிறப்பிதழாக வெளிவரும் ‘செங்கதீ’ இதழின் கிம்மாத வத்தியாக அறியத்தருவதில் ‘செங்கதீ’ பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் அடைகின்றது.

- ஆசிரியர்.

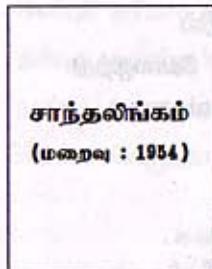
புலவர்மணியின் மனைவி, மக்கள்

நல்லமல்மா (மறைவு : 1979)

தருமலீஸ்கம் (மறைவு : 1994)

சாந்தலலீஸ்கம்
(மறைவு : 1954)

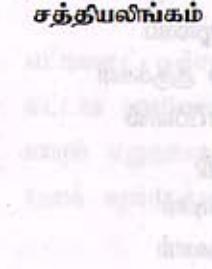
விஜயரத்தினம் (சீவலீஸ்கம்)

சத்தியலீஸ்கம்

சந்தானலீஸ்கம்

தங்கலக்ஷி

**புலவர்மணி ஏ.பெரியதமிழ்பிள்ளை அவர்களின்
மறைவின்போது வெனிபிப்பெற்ற
இரங்கற்பா.**

**குழந்தை சூய் பூர்யாக, தழுந்தந்தூயாக, இலக்கை அண்ணாவாக
அடுவார் பூர்யிய எழுதுவார் புலவர்மணி பூர்யந்தமிழ்லை அவர்களின்
உடைவால் தூய்தூவல் தழுமாழும் கல்றுவனை இ.க.ச. எந்தாலை அந்தர்,
ஆர்யங்கள், பங்களை, ஒன்றாகக்கூடி பாது கொடுக்கும் இரங்கற்பா!**

வெண்பா

காலயுத்தி ஜூபசிநாள் காணும் பதினாறில்
ஞாலமிழற்றிக் கூவிசைந்து நாமழவே - கோலமுந்து
தமிழிழப் புலவர்மணி தானடைந்தார் வாழலுகு
அமிற்தாவா ரவரங்கே யாம்.

ஆசிரியப்பா

வளம்கலை மலிவாய் வழங்கிடு நிறக்
களமிழும் மட்டக் களப்பிலே முநுக்கு
கொண்டிடும் படைவீ டொன்றிறைப் புகழும்
மண்டுப்ப் பதியில் மறைவிமாழி புதுக்கூப்
பெரிய தும்பிப் பிள்ளைப் புலவர்
அரிய பிறவி அருகக் கிழக்கின்
மணியாய்த் தோன்றி மா தமி ஹாலோர்
அணியாய்க் கொள்ளு மரும்பிபுகும் யாற்றநால்
அருக்கியோன் விபுலா நந்தனின் நிறவாய்
தாக்கினார் பணியைத் தடையைலும் குஞ்கள்
மடத்தினில் கண்டர் மட்டக் களப்பினில்
குடையிரி ஸரசினர் கல்லூரி ரத்தமிற்
தலைவைப் பதவி தாங்கித் தொண்டின்
விலையாய்க் கீதை வெண்பா முதலாம்
நால்கள் தந்தார் நகர்ந்தோம் தெளிந்தோம்

சுன்னைக் குமாரசுவாமிப் புலவர்
தன்னால் கலைகள் தகைந்த முதல்வர்
கிழக்கே இருளில் கிடக்கத் தறந்தார்
விளாக்கம் வேண்டின் வீழுமீழு கதிரே!
எம்மைத் துண்பம் ஏற்றிச் சென்றார்
அம்மா விதயம் அகலப் போமோ

கட்டளைக் கலிந்துறை

அன்புக் குரியார் துணைநலம் மக்கள் ஆசிரியர்
தன்புரு வமின்று கண்ணீரிறைக்கும் தலமாகத்
துண்பத் துருவாய்த் துடிக்கத் திரும்பாத தூரத்தே
தென்பா லெழுந்தா யையாதுயவிரன்று தீர்ந்திடுமே

கவியாக்கம் : அமரின் மாணாக்கரில் ஒருவரான ஆசிரியர்
பொன். தவநாயகம் அவர்கள்.

திருந்தம்

சௌங்கதீர் - 6 (பூன் 2008, வீச்சு:06) வது கிடழின் 37ம் பக்கத்தில்
பிரசுரமான ‘எழுத்தாளனுக்கு புலவர்மணியின் வெண்பா’ சரவை
பார்க்கத் தவறுகாரணமாக பின்மூலமாக சீரியலில் வெளியிடப்பட்டு
கிறோம். சரியான வெண்பாவை கிடைக்க தருகின்றோம். - ஆசிரியர்

ஸ்ட்டான்ட் மும்பாயும் ஏவுகணை; இவ்வகைச்
ஸ்ட்டாத் தூமிலாம் ஏனைய - ட்ட்டுருவீர்
பாயும் ஏழுதுகோல் பான்போம் நாமதனை
நேயக் கரும்பிடத்து நன்று.

- புலவர்மணி ஏ.பெரியதமிழ்பிள்ளை.

புலவர்மணி பற்றிய நூல்கள்

- ‘வாழையடி வாழை’ - வித்துவான் க. செபரத்தினம் (ஏரசு வெளியீடு, கொழும்பு) பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை, புலவர்மணி ஏ.பெரிய தம்பிப்பிள்ளை முகிய இருவரையும் பற்றி எழுதப்பட்ட நூல்.
- ‘புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை’ - எஸ்.எதிர்மன்ன சிங்கம் (விபுலம் வெளியீடு - 3, மட்டக்களப்பு - 1993)
- ‘கிழக்கின் பேரிராளி புலவர்மணி’ (மாணவர்களுக்கானது) - சதா.நவெரத்தினராஜா (பதிப்பகம்: ஜீவா பதிப்பகம், தேற்றாத்தீவி, மட்டக்களப்பு - 1980)
- ‘கலாந்தி புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளைப் பண்டிதர் அவர்களின் வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள் - ஈந்துப் பூராணார் தா.செல்வராச கோபால் (வெளியீடு: ஜீவாபதிப்பகம், வெரான்டோ, கனடா - 2005)
- ‘புலவர்மணி நூற்றாண்டுவிறை மலர்’ - கொகுப்பு; அன்புமணி வெளியீடு: புலவர்மணி நினைவுப்பனி மன்றம், மட்டக்களப்பு - 1998
- ‘புலவர்மணிக்கோவை’ (செய்யுள் நூல்) - கலாந்தி க.தா.செல்வராச கோபால் (கனடா)
- ‘தமிழ் தந்த புலவர்மணி’ - தொகுப்பாசிரியர்: பெரியதம்பிப்பிள்ளை விஜயரத்தினம் கொழும்பு தமிழ்ச்சங்க வெளியீடு - 1998
- ‘புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை - ஓர் ஆய்வு’ - சி.வீ.நீர்த்தானந்தா (2005)

அதுமலை பொழுந்து நித்தம் அடியவர் விணைகள் தீர்க்கும் முகுகவேள் வாழும் மண்டிர் மனமுவந் தனித்த மேதை.

புலவருள் மணியாம் எங்கள் பெரியதம் மிர்ஸின் ணையோர் திலகமின் நாற்பொய் மில்லை தரணியே சாந்து சொல்லும்.

பெற்றனர் மணியை ஏகாம் பரப்பின்னா சின்னத் தம்முடு குற்றிட வைத்தார் மெ.மி கல்முனைப் பள்ளி தன்னில்.

தமிழினில் ஆர்வம் ஒங்க தணையலும் யாழு ரேகி அறிதுமாம் தமிழை உண்டு அரியபண் டுதராய் ஆனார்.

காலமுங் களிந்து வந்த காரணத் தாலே காண சீலமும் வனப்பும் மிக்க சுந்தரி நல்லம் மாணள

திருமண மாலை கூட்டத் தேர்வின லிங்கம் நான்கு தசூருஞ் சிவமுஞ் சாந்தம் சத்தியம் நான்கு மோங்க.

இலட்சுமி வேண்டு மன்றோ இல்லத்திற் கென்ற ஏங்க இலட்சிய மீடை நிற்று சுந்தரனாந் தனமு மோங்க.

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை நூல்கள் நினைவுத்தினக் கவிதாஞ்சலி – 02.11.2008
கவிஞர்.கா.சிவலிங்கம்

வேறு

பல்பணிக ளாற்றிடும்
புலவர்மணிக் கேற்ற பணி
கல்விஅழு தூட்டிடுமோர்
குப்பணிதான் வேறில்லை.

அத்தினவத்தா ராசுகவி
அதியிரமாங் கவிஞதகளை
ஆக்குவித்துர் கல்வியினில்
இயர்ந்திடவே மாணாக்கர்.

பண்டிதராம் மதுரகவி
பாவேந்தன் கவியரசாம்
உண்மையிலே விருதுகளில்
இயர் ‘புலவர் மணி’சிகரம்.

பலமணிக ளென்று புகழ்
பட்டங்கள் பெற்றிடும்
‘புலவர்மணி’ என்றுமே
புரிந்து விடும் யாரின்று.

அதியுயர்ந்த நல்விருதாம்
‘இலக்கியச் செம்மல்’ தனை
ததி தவறிப் பெற்றார் தன்
தேராந்த நிலையினிலை.

தீண்டாமை யெயியாறிக்கத்
தாளாண்மை கொண்டெழுந்தார்
தாண்டா மணிலினக்காய்
தானினாரிந்தார் தாரணியில்.

முனிவர் விபு வைந்தர்
நீட்சிப்பத் திணைச் செய்யுள்
தனிலுமூர் கீதையநூத்
தந்திட்டார் வெண்பாவாய்.

உள்ளதும் நல்லதுடன்
இயர்பாலைக் கல்விவினங்கும்
உள்ளகட் குரைகிளால்லாம்
உள்ளத்தைத் தொடுபவைதான்.

மணிபுகழைப் பாடுதற்கு
மணிகள் ஸில போதாதே
பணிகளிலே தோய்ந்து மின்ற
புலவர்மணி வாழியவே.

மறைந்ததவர் பொய்யுடல் தான்
மஹ்காத புகழுலோ
மறையாது மறையாது
மண்ணுலக முன்ளவனை.

புலவர்மணி பற்றி.....

மன்றுர்க் கவிஞர் டி.போகந்தரப்பிள்ளை
நிலைச் சுட்டிராவ் மண்ணுப் பொன்கள்
நிகுந் நீண்ணங்கும்
நிருவார் குருகன் அநிவர் நிருவார்
நிறு பெறும் அங்காண
சொல்வைப் புவனைப் பாஸன் பெரிய
தம்பிள்ளை யால்
கண்ணங் முயருகாவாம் புவன்
ப்ரான் சீ டாக்காக்கி
பல் வளரும் புது யெங்காறி முந்திய
பாவார் நாவணையும்
பகலான் கண்ணெயாரன் பகர் பகங்
நெங் பாங்கான்
வெண்மை சாங்கம் ஒவ்வதைன வெண்மை
கண்ணால் வித்தாம்
எந்தாறுமானால் என் ஏத் தாங்கம்
வெண்ணால் பாங்காலை
முறைது மன்ற நூலாக கோரு வாந்தக்
வெண்குக வாங்கள்.....

விபுலாநந்தர் கல்விச் சுகாய நிதியின் கதி என்ன?

—புலவர்மணி ஏ.பெரியதும்பர்ஸன்ஸ—

1935 மூம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன். ஒரு நாள் எங்கள் பகுதி வன்னிமை முதலியாறைப் பார்க்கப் போகிறுந்தேன். போய் அன்னாருடன் உரையாடிக் கொண்டிருக்கும்போது ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், “நான் மண்றுர்க் கோமிழுக்கு ஒரு யானையை அன்பில்புச் செய்யப்போகிறேன்” என்று அவர் என்னிடம் சொன்னார்.

“கோமிலைச் சாப்பிடுவதற்கு வண்ணக்குமாரே போதும். யானை ஒன்று அவசியமில்லை ஜ்யா” என்று நான் அவருக்குச் சொன்னேன். நான் இவ்வாறு சொன்னதற்குரிய காரணத்தை நேர்கள் அறிந்து கொள்வது அவசியமாகும்.

எத்தனையோ ஆலய நிருவாகிகள் தாமாகவே சிந்தித்து எவ்வளவோ பெரிய காரியங்களைச் செய்திருக்கலாம் பல்வாயிக்கணக்கான, ஏன் பல வட்சக் கணக்கான ரூபா வருமானமுடைய பல ஆலயங்கள் மட்கள்பு, அம்மாரை மாவட்டங்களில் இருக்கின்றன.

நிரந்தர வருமானம் தருகின்ற பலகோடி ரூபா பெறுமதியான அசை வில்லாத ஆதனங்களைப் பல ஆலயங்களுக்கு முன்னோர் தருமசாதனம் பண்ணியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மறைந்துவிட்டார்கள். நாம் எப்படியும் நடக்கலாம் என்று எண்ண வேண்டாம். நாம் செய்வதை அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது நினைவில் இருக்கட்டும்.

பல ஆலய நிருவாகிகள் தமது முன்னோரின் நம்பிக்கைக்குத் தகுதியாக நடந்து கொள்வதில்லை. நிருவாக உரிமையைப் பெறுவதற்கு வாதும் குதும் செய்து வழக்கும் ஆடுகிறார்கள். வாதம் ஒழிந்த இடத்தில் வாதம். சமாதானம் நிலவெண்டிய இடத்தில் வழக்கு. நிருவாகத்தை கைப்பற்றிய பின்பு எதிர்க்கட்சிக்கும் மறைமுகமாகப் பங்கு கிடைக்கிறது. ‘பழையாடி வேதாளம் முருங்கை மரத்தில் ஏறிக்கொண்டது’ என்பது போல் ஆகிவிடுகிறது பரிபாலன நிலையை. புண்ணியம் போல் பாவம்!

காரைதீவுக் கண்ணைக் அம்மன் கோயிலுக்கு இனி வருகின்றேன். இருபது ஆண்டுகளின் முன்பென்று நினைக்கிறேன். ஆலய விசாரணைச் சபைத் தலைவர் கிழக்குப் பிரதேச வித்தியாதிகாரி திரு. வ. வீமயில்வாகனம். வழக்கறிஞர் திருக்கேள்குமாரவாயியும் நானும் அங்கத்தவர்கள். விசாரணை நடந்து கொண்டு போகிறது. விசாரணைச் சபைத் தலைவர் ஒரு கட்டத்தில் என்னைப் பார்த்து இந்தப் பிரதம வண்ணக்கர்தான் நிருவாகச் சீர்கேடு முழுவதுக்கும் காரணகர்த்தாவாயிருக்கிறார் என்று சொன்னார்.

“ஜூயா அவசரப்பட வேண்டாம் சாயந்தரம் எல்லாம் அம்பலமாகும் பொறுத்திருப்போம்” என்று நான் தலைவருக்குக் கூறினேன். மதிய போசனத்தின் பின்பு விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கையில் நான் தலைவரிடம் நகைச் கவையாகச் சொன்னேன். “ஜூயா முறையாடு செய்ய வேறு ஆன் தேவைப் படுகிறது” என்று.

“என்ன சொல்லுகிறீர்கள். விளங்கவில்லையே” என்று தலைவரும் மற்றொரு அங்கத்தவரும் என்னைக் கேட்டார்கள்.

“இந்த மனுதாரர்களும், எதிர் மனுதாரர்களும் முந்தி ஒரே கூட்டு. இந்த ஆலய நிருவாக ஊழ்களுக்கு இவர்கள் எல்லாருமே காரணகர்த்தாக்கள். ஏதோ உள்ளுக்கு நடந்த குத்துவெட்டுக்கள் காரணமாக இரண்டாகப் பிரிந்து கொண்டு ‘கொமிஷன்’ கேட்டிருக்கிறார்கள். இதைத்தான் சொல்கின்றேன்” என நான் விஷயத்தை அம்பலப்படுத்தினேன்.

நான் இப்படிச் சொன்னதும் மேல் விசாரணையை நடத்தும் அவசியம் இல்லாமல்போய்விட்டது. இரு கட்சியினரும் ஒரு சமாதானத்துக்கு வந்து விட்டார்கள்.

இந்த ஆலயத்துக்கு நூற்று முப்பத்திரண்டு ‘ஏக்கர்’ நெல்வயல் இருக்கிறது. இற்றைக்கு நாற்பது வருடங்களுக்கு முன்பே ‘ஏக்கர்’ ஒன்றுக்கு நூற்றுபது புசுவினையும் பொன் கொழிக்கும் போக பூமியாகும். சங்கிளதி, பதுயிதி இரண்டும் வாய்ந்த கரைவாகுப் பகுதியிலுள்ளது இந்தத் தங்க வயல்.

இந்த நூற்று முப்பத்திரண்டு ஏக்கர் நெற்காணியில் சுரி அரைவாசி அறுபத்தாறு ஏக்கரில் வரும் வருமானம் கோயில் வண்ணக்குமாருக்கு,

மற்ற அரைவாசி வருமானம் கோயிலுக்கு. இதைவிட கோயிலுக்கு வருகின்ற பிற வருமானமோ அன்னா கொள்ளலை.

இரு கட்சியினரும் கூட்டாக இணங்கிக்கொண்டதன் பேரில் எங்களால் அங்கீரிக்கப்பட்ட சமாதான பூஷந்தத்தின் ஒரு பகுதியை இங்கே தருகின்றேன். குறித்த சமாதான அம்சம் நாங்கள் சிறப்பாகச் சிபார்சு செய்ததும் பிரதானமா நடந்தும், பெரும் பயன் தருவதுமான ஒன்றாதலால் அதுபற்றி வாசக நேயர்கள் அறிந்திருக்க வேண்டியது மிகமிக அவசியமாகும்.

வண்ணக்குமர் பறம்பரை பறம்பரையாக அனுபவிக்கு வந்த அறுயக் தாரு ஏக்கர் வருமானத்தையும் காரைதீவுக் கல்வி விருத்திக்குப் பயன்படுத்துவது, ‘விபுலாநந்தர் கல்விச் சகாய நிதி’ என்னும் பெயரில் இலக்கை வங்கி போன்ற ஒரு வங்கியில் குறித்த வருமானத்தை நிரந்தர வைப்பாக இட்டுவைப்பது; அதற்கொரு தர்மசர்த்தா சபையை நியமிப்பது; காரைதீவி விருந்து பல்கலைக்கழகம் புகும் மாணவர்களுக்குத் தகுதிக்கேற்பக் கல்வி நன்கொடையோ, கடன் தொகையோ வழங்குவது.

இந்த நிபந்தனைகளுக்கு அடக்கமாக விபுலாநந்தர் கல்விச் சகாய நிதி நிறுவனம் அம்மாளின் சன்னிதியில் கொமிஷனர்களின் முன்னிலைமிலே, இரு கட்சியினரதும் ஒரே சம்மதத்துடன் சட்டபூர்வமாக அங்கீரும் பெற்று நிறைவேறியது. ஆனால், இதுவரை குறித்த கல்விச் சகாய நிதி நிறுவப்படவுமில்லை. நிறுவுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவுமில்லை.

கால் நூற்றாண்டுவரை இதற்குச் சேரவேண்டிய நிதி என்னவாய்ப் போற்றினா தெரியவில்லை. காரைதீவி இனாஞ் சந்ததி இந்தக் கொடுமையைக் கண்விடித்துப் பார்க்க மாட்டாதா? எத்தனை லட்சம் சேர்ந்திருக்கும்.

அடுத்து இன்னொன்றை நோக்குவோம். விபுலாநந்தர் சிலைத் திறப்பு விழா. பிரதம விருத்தினராக வருகின்றார் தெய்வசிகாமணி குன்றுக்குடி அடிகளார். திறப்பு விழாவைச் சிறப்புறத் தொடங்கி மங்கள சம்பூணமாக நிறைவு செய்து வைத்த அடிகளார் விபுலாநந்தர் கல்விச் சகாய நிதியைன்றை அங்கூரப்பணம் செய்துவைத்துக் குறித்த நிதிக்குத் தாமே ஒரு பெருந் தொகையை நன்கொடையாக வழங்கிய உருக்கமான நிகழ்ச்சி நமது

முது சமுதாயத்தின் தளர்ந்த ஞாபகத்துக்கு மறை பொருளாகப் போய் விட்டாலும், கிளர்ந்தெழுகின்ற நமது இளைஞ் சமுதாயத்தின் ஞாபகத்துக்கும் இது மறை பொருளாகப் போய்விட்டதோ? இந்த நிதிக்கு என்ன நடந்தது? என்கே போயிற்று? கேட்பாரில்லையா? எத்தனை சாதனைகளைச் செய்திருக்கலாம். வேதனை! வேதனை! வேதனை!

காரைத்து என்றால் அது சாதாரணமான ஓர் ஊரன்று. மட்களப்புற் தமிழ்ச்சலுகம் முழுவதையுமே தோன்கொடுத்துத் தாங்கக்கூடிய சக்தி அதற்குண்டு. அது சரியான முறையிலே ஒருமுகப்பட்டுத் திமாகச் செயற்ப மொனால் மட்டக்களப்புற் தமிழ் மக்களின் தலைவிதியையே நிர்ணயித்து விட்கூடிய பழவிற்கு பெரும் பேரூராகும் காரைத்து நீ எங்கே சென்று கொண்டிருக்கிறாய்க் எவ்வாறு சென்றுகொண்டிருக்கிறாய்க் கீடுக்கிப் பாய்ச்சலுக்குள் அகப்பாதே. வடக்கையும் தெற்கையும் திரும்பிப்பார். நிலைத்து நில். குறிப்பு :

புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிள்ளை அவர்கள் தனது என்பதாவது வயதில் (1968/69) ‘சீந்தாமனி’ வார் கிடையில் ‘உள்ளதும் நல்லதும்’ என்ற தலைப்பில் எழுதிய தொடர் கட்டுரைகளைத் தொகுத்து மட்டக்களப்பு புலவர்மணி நினைவுப் பணிமன்றம் ‘உள்ளதும் நல்லதும்’ என்ற பெயரிலேயே 1982 கில் நூலாக வெளியிட்டது. திந்நாலே வூள்ள நிறைவுக் கட்டுரையே மேற்கூறித்த ‘விழுலாநந்தர் கல்விச் சகாய நிறுபின் கந்த என்ன?’ எனும் கட்டுரையாகும்.

- மூர்ய.

திருமண சேவை

உங்கள் கிருபாவும் ஜாஸ்தியா? கண்ணியா?.....
கிருபாவும் எவ்வளவாக இந்தாலும்,

சுயதிர்வி முரை முன்னோடி, முத்த, புகழ்பூக்த, திருமண ஆர்ப்பியருத்துநர், தனிமூர் நிறுவநர், கரும்பசிட்டியூர், மாயியு வேல் அமுதனே!

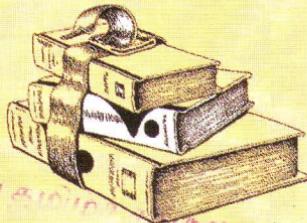
- வியங்கலைத் தங்கள், புதன், வெள்வி மாணவர்கள் 011-2360488, 2360694, 4873929 தொலைபேசியில் விசாரித்தார்குக!
- முகவர் : 8-3.3 மெற்றூரா மாநிலமை (வெள்ளவத்தை காவல் நிறையத்திற்கு முன்பாக, நிலப்பக்கமாக, 33ம் ஒழுங்கை வழி) 55 ஆம் ஒருங்கை, கொழும்பு - 06.

கலைஞர் தேவைக்கு தயவுசெய்து முறையில் மக்களுக்கு மனமாற்றுக்கூக்கு தூப்பரித்து) பாராடு வேல் சூழ்நிலை!

"AKARAM"

❖ Books

❖ Stationers

"Aharam"

82, Bar Road,
Batticaloa.

Tel : 060-2643986

ஏழ்த்து எழுத்தாளர்களது
நூல்கள் யாவும்
ஒன்றே கிடைக்கப்பெற

அகரம்